

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 23.1.2008
COM(2008) 18 galīgā redakcija

2008/0015 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par ģeoloģisko oglekļa dioksīda uzglabāšanu un Padomes Direktīvu 85/337/EEK un 96/61/EK, Direktīvu 2000/60/EK, 2001/80/EK, 2004/35/EK, 2006/12/EK un Regulas (EK) Nr. 1013/2006 grozīšanu

(iesniegusi Komisija)

{COM(2008) 30 galīgā redakcija}
{SEC(2008) 54}
{SEC(2008) 55}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Energoefektivitāte un atjaunojamie resursi ir ilgtspējīgākais risinājums gan apgādes, gan klimata drošībai ilgtermiņā. Tomēr līdz 2050. gadam nevar samazināt ES vai pasaules CO₂ emisiju par 50 %, neizmantojot iespēju uztvert CO₂ no rūpnieciskām iekārtām un uzglabāt to ģeoloģiskos veidojumos (oglekļa dioksīda uztveršana un uzglabāšana jeb CCS sistēma). Aptuveni trešdaļa no oglēm iegūtās elektroenerģijas Eiropā tiks aizstāta nākamo 10 gadu laikā. Starptautiskā mērogā Ķīnas, Indijas, Brazīlijas, Dienvidāfrikas un Meksikas enerģijas patēriņš radīs būtisku globālu pieprasījuma pieaugumu, ko, iespējams, apmierinās, galvenokārt izmantojot fosilo kurināmo. Šis tiesiskais regulējums paredzēts, lai nodrošinātu, ka CO₂ uztveršana un uzglabāšana ir pieejama emisijas mazināšanas iespēja un ka tā tiek veikta droši un atbildīgi.

Vispārīgais konteksts

Komisijas paziņojums par Kopienas mērķi ierobežot klimata pārmaiņas līdz 2° C precīzē, ka CO₂ emisijas globālās samazināšanas par 50 % līdz 2050. gadam kontekstā attīstītajās valstīs tiek pieprasīta emisijas samazināšana par 30 % līdz 2020. gadam, līdz 2050. gadam to paaugstinot līdz 60–80 %, ka šis samazinājums ir tehniski īstenojams un ka ieguvumi atsver izmaksas, bet tā sasniegšanai jāizmanto visas mazināšanas iespējas, tostarp oglekļa dioksīda uztveršana un uzglabāšana.

Eiropas klimata pārmaiņu otrās programmas (*ECCP II*) ietvaros tika dibināta darba grupa par oglekļa uztveršanu un ģeoloģisku uzglabāšanu. Darba grupa uzsvēra nepieciešamību izstrādāt gan CCS politiku, gan tiesiskos regulējumus. 2007. gada janvāra paziņojums par ilgtspējīgu enerģijas ražošanu no fosilā kurināmā paredz Komisijas rīcības plānu 2007. gadam, kas pieprasa CCS atbilstīgu pārvaldības struktūru.

Pēc tam 2007. gada martā Briseles Eiropadomes sanāksme mudināja dalībvalstis un Komisiju izveidot nepieciešamos tehniskos, ekonomiskos un tiesiskos regulējumus, lai sāktu izmantot videi drošu CCS.

Spēkā esošie noteikumi priekšlikuma jomā

Lai pārvaldītu CCS riskus, ciktāl iespējams, izmantoti spēkā esošie noteikumi. Direktīvu 96/61/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (IPNK) izmanto, lai reglamentētu CO₂ uztveršanas riskus. Direktīvu 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu izmanto, lai novērtētu uztveršanas, transportēšanas pa cauruļvadiem un uzglabāšanas ietekmi uz vidi. Direktīvu 2004/35/EK par atbildību vides jomā izmanto, lai reglamentētu atbildību par CCS videi nodarītu vietēju kaitējumu. Direktīvu 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai,

izmanto, lai reglamentētu atbildību par klimata pārmaiņām, noplūdes gadījumā pieprasot nodot emisijas kvotas.

Atbilstība pārējiem Eiropas Savienības politikas virzieniem un mērķiem

Šis priekšlikums atbilst Eiropas Savienības ilgtspējīgas attīstības stratēģijai, jo tas saskaņo piegādes drošību ar klimata pārmaiņu mērķiem. Tas atbilst Nodarbinātības un izaugsmes stratēģijai, jo, dodot iespēju izmantot CCS, tiks veicināti jauninājumi un nostiprināts ES stāvoklis jauno tehnoloģiju tirgū.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Apspriešanās metodes, galvenās mērķnozares un vispārīgs respondentu raksturojums

Apspriešanās galvenokārt norisinājās sanāksmēs ar ieinteresētajām pusēm. Eiropas Klimata pārmaiņu programmas III darba grupa CCS jautājumos 2006. gada pirmajā pusē sanāca četras reizes. Notika interneta apspriešanās „CO₂ uztveršana un uzglabāšana pazemē – vai mums būtu jāraizējas?”, un tika saņemtas 787 atbildes. 2007. gada 8. maijā notika liela ieinteresēto pušu sanāksme, kurā Komisija īsumā iepazīstināja ar paredzēto tiesisko regulējumu un deva iespēju izteikt komentārus. Pēc tam notika *ad hoc* sanāksmes mazākās grupās par konkrētiem priekšlikuma aspektiem.

Atbilžu kopsavilkums un tas, kā tās ņemtas vērā

Interneta apspriešanās parādīja pārliecinošu atbalstu galvenajiem mērķiem, kas izklāstīti Paziņojuma par ilgtspējīgu enerģijas ražošanu no fosilajiem kurināmajiem COM(2006)834 galīgajā redakcijā. Ieinteresētās puses visvairāk bija nobažījušās par iespējamo atkāpšanos no mērķiem, kas izvirzīti energoefektivitātes un atjaunojamo resursu sakarībā, un par to, lai uzglabātais CO₂ nenoplūstu no pazemes krātuvēm. Tā kā mērķis ir līdz 2020. gadam uzlabot energoefektivitāti par 20 % un atjaunojamās enerģijas īpatsvaru galīgajā enerģijas pieprasījumā — par 20 %, šīs iniciatīvas būs klimata un enerģētikas politikas pamats. Tiesiskais regulējums ir vērsts uz uzglabāšanas drošību, par ko ieinteresētās personas ir visvairāk nobažījušās.

Komisijas ierosinātā tiesiskā regulējuma pamatprincipi tika atbalstīti. Tomēr tika paustas arī bažas, pamatojoties uz subsidiaritāti un proporcionalitāti, par ierosinātajām Komisijas pilnvarām pieņemt vai noraidīt valsts kompetento iestāžu sākotnējos lēmumus par atļaujām. Šis jautājums ir risināts, paredzot atļauju pārskatīšanu ES līmenī, bet nodrošinot, ka valsts kompetentajām iestādēm paliek galavārds.

Prasību par obligātu CCS no konkrētas dienas daži respondenti (galvenokārt NVO) atbalstīja, bet citi apšaubīja. Tie, kas apšaubīja, viedokli pamatoja ar to, ka tehnoloģija nav pietiekami izstrādāta, lai to noteiktu par obligātu, un ka tās ietekme uz enerģijas bilanci ir neparedzama. Komisija ietekmes novērtējumā atzina obligātā CCS ekonomisko un sociālo ietekmi un ietekmi uz vidi un

secināja, ka šajā gadījumā nav jāizvirza obligāta prasība.

Atklāta apspriešanās, izmantojot internetu, notika no 2007. gada 19. februāra līdz 30. aprīlim. Komisija saņēma 787 atbildes. Rezultāti pieejami vietnē http://ec.europa.eu/environment/climat/ccs/index_en.htm

Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana

Zinātnes nozares un specializācijas jomas

Galvenās jomas, kurās vajadzīgi zinātniskie atzinumi: energomodelēšana, lai izvērtētu dažādas CCS izmantošanu veicinošas iespējas; pieejamības novērtējums un iespējamā uzglabāšanas kapacitātes izmantošana Eiropā atkarībā no attīstības scenārija; konkrētās izmantošanas ietekme uz vidi; riska pārvaldības sistēmas izveide, lai samazinātu šo ietekmi.

Izmantotās metodes

Scenāriju energomodelēšana tika veikta, izmantojot Atēnu Valsts tehniskās universitātes (NTUA) PRIMES modeli. Pēc tam rezultāti tika izmantoti, lai izveidotu modeļa uztveršanas, transportēšanas un uzglabāšanas tīklus Eiropas Savienībā, izmantojot pamatvielas grimšanas savietojamības rīku, kas izstrādāts projektā CASTOR FP6, un projekta GEOCAPACITY FP6 uzglabāšanas kapacitātes datubāzi. Šo scenāriju ietekme uz vidi tika novērtēta, izmantojot IIASA gaisa kvalitātes POLES modeli un izmantojot metodi, ko izstrādājis ERM visām pārējām ietekmēm uz vidi. Tehniskā ievade par piemērotās riska pārvaldības stratēģijām tika iegūta no ERM un ECN izstrādātajām pieejām; no OSPAR Komisijas apsvērumiem un no tiem izrietošās Riska pārvaldības sistēmas (FRAM), ko pieņēma 2007. gadā OSPAR komisijas sanāksmē, un no FP6 projekta CO2ReMoVe.

Galvenās organizācijas un eksperti, no kuriem pieprasīja atzinumus

Atēnu Valsts tehniskā universitāte (energomodelēšana); TNO, Lielbritānijas ģeoloģiskais dienests, GEUS un SINTEF, projekts CASTOR un GEOCAPACITY FP6; projekts CO2ReMoVe FP6; ECN, ERM un IIASA (vides riska pārvaldība un riska pārvaldība). Īpaši noderīga bija Komisijas atbalstītā ieinteresēto personu iniciatīva — diskusija ar „Eiropas Tehnoloģiju platformu par nulles emisijas līmeni fosilā kurināmā spēkstacijām” (ETP-ZEP). Citi nozīmīgi ieguldījumi bija dokumenti no Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) un Starptautiskās Enerģētikas aģentūras, jo īpaši tās Siltumnīcas gāzu pētniecības un izstrādes programma.

Saņemto un izmantoto atzinumu kopsavilkums

Minēti potenciāli nopietni riski ar neatgriezeniskām sekām. Nav vienprātības par šādu risku esību.

Tas gan nenozīmē, ka nav risku, kas saistīti ar CCS. Tomēr tādas bažas kā konkrētajā gadījumā (Krakovas zinātnes un tehnoloģijas universitātes vēstulē Komisijai) nav paustas bieži. Zinātnieki faktiski ir vienisprātis, un to vislabāk

atspoguļo *IPCC* Īpašais ziņojums par *CCS*, ka vietās, kuras pareizi izvēlētas, pārvaldītas un kuru ekspluatācija pārtraukta, noplūdes risks un *a fortiori* neatgriezenisku seku rašanās iespējamība patiesībā ir neliela. Šā priekšlikuma uzdevums ir nodrošināt šādu procedūru izveidi.

Ekspertu atzinumu publiskošanai izmantotie līdzekļi

IEA un *IPCC* dokumenti jau ir publiskoti. Ietekmes novērtējuma darbam *PRIMES* scenāriji, kā arī *IIASA*, *TNO* un *ECN/ERM* projektu ziņojumi būs pieejami internetā.

Ietekmes novērtējums

Ietekmes novērtējumā atspoguļots, kā vislabāk reglamentēt uztveršanu, transportēšanu un uzglabāšanu, un pētītas piemērotākās iespējas ar *CCS* saistītu pasākumu stimulēšanai. Turpmākajās divās rindkopās apkopota informācija par reglamentēšanu, tālāk par stimuliem.

Uztveršanas un transportēšanas reglamentēšanai tika izmantota konservatīva pieeja. Balstoties uz to, ka nav riska atšķirības, kas attaisnotu atšķirīgu pieeju CO_2 uztveršanai un transportēšanai no jau reglamentētām līdzīgām darbībām (piemēram, dabasgāzes cauruļvadiem), šiem komponentiem tiks izmantoti esošie tiesiskie regulējumi.

Uzglabāšanas risku reglamentēšanas iespējas ir: i) emisiju tirdzniecības direktīva; ii) IPNK izmantošana; iii) tiesību aktu atkritumu jomā izmantošana; iv) jaunu regulējumu izstrāde. Emisiju tirdzniecības direktīva nav paredzēta pilnīgai *CCS* vides risku reglamentēšanai, un IPNK un tiesību aktu kopums par atkritumiem nav īsti piemēroti specifisko CO_2 uzglabāšanas prasību reglamentēšanai, to varētu veikt tikai ar apjomīga grozījuma palīdzību. Tādējādi tika izlemts izveidot jaunu regulējumu.

Iespējamie stimuli: i) iedarbināt *CCS* sistēmu kā daļu no emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas un atļaut oglekļa tirgum noteikt izmantošanu; ii) papildus pirmajam punktam padarīt *CCS* izmantošanu par obligātu (arī līdzšinējo iekārtu aprīkošana būtu obligāta) no konkrēta datuma. Obligāta *CCS* veicina drīzāku izmantošanu, bet tas ir saistīts ar būtiskām papildu izmaksām; oglekļa tirgū *CCS* tiks izmantota, ja un kad tas būs rentabli. Tika nolemts, ka šajā posmā *CCS* nebūs obligāta.

Komisija veica ietekmes novērtējumu, kas ietverts darba programmā, kuras ziņojums pieejams vietnē

http://ec.europa.eu/environment/climat/ccs/index_en.htm.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

Ierosināto pasākumu kopsavilkums

Priekšlikums paredz, ka CO_2 uztveršanu reglamentē Direktīva 96/91/EK un ka gan CO_2 uztveršanu, gan cauruļvadu transportu reglamentē saskaņā ar Direktīvu 85/337/EEK. Tomēr tā galvenā joma ir CO_2 uzglabāšanas reglamentēšana un šķēršļu likvidēšana esošajos tiesību aktos attiecībā uz CO_2 uzglabāšanu.

Juridiskais pamats

EK līguma 175. panta 1. punkts

Subsidiaritātes princips

Subsidiaritātes princips ir piemērojams tiktāl, ciktāl priekšlikums nav Kopienas ekskluzīvā kompetencē.

Iemesli, kuru dēļ dalībvalstis nevar pietiekami labi sasniegt priekšlikuma mērķus, ir šādi.

Lai nodrošinātu salīdzinoši augstu vispārējo CO₂ uzglabāšanas vides integritātes līmeni Eiropā, nepietiek tikai ar dalībvalstu rīcību. Rīcība dalībvalstu līmenī nevar aptvert jautājumus par pārrobežu uzglabāšanas vietām vai vienādas piekļuves nodrošināšanu transportēšanas un uzglabāšanas tīklam Eiropā. Izveidojot atļauju noteikumus un noteikumus par atbildības nodošanu par uzglabāšanas vietām valstij, dalībvalstu līmenī var tikt kropļota konkurence.

Saskaņā ar emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu uztvertais un uzglabātais CO₂ tiks uzskatīts par neemitētu. Ja Eiropā netiks sasniegta salīdzinoša uzglabāšanas drošība, notiks oglekļa tirgus kropļošana un neizdosies efektīvi sasniegt dalībvalstu mērķus klimata jomā.

Priekšlikuma mērķi būs labāk sasniedzami ar Kopienas rīcību šādu iemeslu dēļ.

ES rīcība var nodrošināt, ka iepriekš minētie jautājumi tiek skatīti konsekventi, izveidojot kopējus atļauju nosacījumus, kopējus nosacījumus atbildības nodošanai valstij, noteikumus par vienlīdzīgu piekļuvi transportam un uzglabāšanai un noteikumus par pārrobežu uzglabāšanas vietām. Tā var nodrošināt pastāvīgi augstu vides un pilsoņu veselības aizsardzības līmeni Eiropā un izvairīties no oglekļa tirgus kropļošanas.

Tā kā salīdzināma vides riska un konkurences ietekmju darbība tiek reglamentēta ES līmenī līdzīgu iemeslu dēļ, šī pieeja atbilst precedentiem citās nozarēs (piemēram, attiecībā uz atkritumu poligoniem).

Lai nodrošinātu salīdzināmu vides aizsardzības līmeni visā Eiropas Savienībā, prasības attiecas tikai uz atļauju izdošanu, uzglabāšanas vietu darbību, uzraudzību un slēgšanu. Citi pasākumi attiecas tikai uz jomām, kur dalībvalstu rīcība var izraisīt konkurences kropļošanu: atbildības nodošana valstij, noteikumi par finansiālu atbildību un piekļuvi transportēšanas un uzglabāšanas tīklam.

Tādējādi priekšlikums atbilst subsidiaritātes principam.

Proporcionalitātes princips

Priekšlikums atbilst proporcionalitātes principam šādu iemeslu dēļ.

Tā kā direktīva paredz vispārējas prasības CO₂ uzglabāšanai, procesa īstenošanas detaļas atstājot dalībvalstu ziņā, izvēlētais tiesiskais instruments ir direktīva.

Uzglabāšanas vietu izmantojuma atļaušanas prasības un raksturojuma, uzraudzības un slēgšanas prasības ir nepieciešamas, lai nodrošinātu vides integritāti un izvairītos no konkurences kroplošanas riska. Jo īpaši prasībām par vietu izvēli un uzraudzību jābūt pietiekami detalizētām, lai jau no paša sākuma nodrošinātu augstāko vides aizsardzības līmeni un sabiedrības uzticību. Komisijas veiktā atļauju pārskatīšana dos papildu pārliecību par pirmās paaudzes uzglabāšanas vietu drošumu, kā arī pieredzi uzglabāšanas vietu raksturošanā un uzraudzībā. Šī pieredze ļaus Komisijai laikus paredzēt turpmākus īstenošanas noteikumus vai vadlīnijas. Līdz 2015. gadam Komisija novērtēs turpmāku atļauju pārskatīšanas nepieciešamību, un var ierosināt atbilstošus pasākumus.

Juridisko instrumentu izvēle

Ierosinātie juridiskie instrumenti: direktīva.

Citi tiesību akti nebūtu piemēroti šādu iemeslu dēļ.

Atļauju izdošanas režīmam jābūt juridiski saistošam, lai nodrošinātu nepieciešamo vides aizsardzības līmeni. Tā kā prasību formulējums paredz īstenošanu atstāt dalībvalstu ziņā, regula nav piemērots instruments.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Komisijas veiktā sākotnējo atļauju piešķirumu pārskatīšana ietver ietekmi uz budžetu, kas veido aptuveni 0,76 miljonus EUR gadā.

5. PAPILDU INFORMĀCIJA

Vienkāršošana

Ar šo priekšlikumu paredzēts vienkāršot tiesību aktus un administratīvās procedūras publiskām iestādēm (ES vai valstu iestādēm).

Ja nebūtu sekojusi nekāda rīcība, daudzi aspekti esošajos tiesību aktos par atkritumiem, ūdeni un rūpniecisko emisiju varētu attiekties arī uz CCS, un situācija būtu juridiski nenoteikta. Šis priekšlikums skaidri nosaka, kuriem esošo tiesību aktu noteikumiem būtu jāattiecas uz konkrētiem oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas aspektiem.

Tā vietā, lai transponējošus tiesību aktus par ūdeni, atkritumiem un rūpnieciskā piesārņojuma emisijām pielāgotu CO₂ uzglabāšanai, pietiks ar vienu regulējumu.

Priekšlikums ir ietverts Komisijas darba un likumdošanas programmā (atsauces numurs 2007/ENV/004).

Atbilstības tabula

Dalībvalstīm jāiepazīstina Komisija ar to valsts noteikumu tekstu, ar kuriem tiek transponēta šī direktīva, kā arī ar minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Eiropas Ekonomikas zona

Ierosinātā tiesību akta temats attiecas uz EEZ, un tāpēc arī šā akta piemērošana jāattiecina uz Eiropas Ekonomikas zonu.

Sīkāks priekšlikuma skaidrojums

1. nodaļā aprakstīts priekšmets, darbības joma un definīcijas. Jo īpaši šajos pantos paredzēts, ka ģeoloģiskās uzglabāšanas mērķis ir pastāvīga ietvēruma nodrošināšana un ka uzglabāšana vertikālajā ūdens slānī ir aizliegta.

2. nodaļā par vietas izvēli un izpētes atļaujām paredzēts, ka valstis nosaka uzglabāšanai pieejamās teritorijas, paredz nosacījumus vietu izmantošanai un izpētes noteikumus.

3. nodaļā apkopota informācija par uzglabāšanas atļaujām. 10. pantā izklāstīts, kā Komisija pārskatīs sākotnējās atļaujas piešķirumus. Komisija var sniegt atzinumu, un kompetentajām iestādēm tas jāņem vērā, pieņemot lēmumu par atļauju. Turklāt ar 29. panta 1. punkta b) apakšpunktu paredzēts CO₂ uzglabāšanas vietām piemērot direktīvu, kas attiecas uz ietekmes uz vidi novērtējumu (85/337/EEK, grozījumi izdarīti ar 97/11/EK), tādējādi nodrošinot ietekmes novērtējumu un sabiedrisko apspriešanu.

4. nodaļa ietver darbības, slēgšanas un pēcslēgšanas saistības, tai skaitā CO₂ pieņemamības kritērijus, monitoringa un ziņošanas pienākumus, inspekcijas, pasākumus nopietnu pārkāpumu un/vai noplūžu gadījumā, slēgšanas un pēcslēgšanas saistības un finansiālā nodrošinājuma sniegšanu.

5. nodaļā apkopoti noteikumi par piekļuvi transportēšanai un uzglabāšanai.

6. nodaļā ietverti vispārēji noteikumi par kompetentajām iestādēm, pārrobežu sadarbību, sodiem, ziņošanu, grozījumiem un atbilstošajām komitoloģijas procedūrām. 7. nodaļā apkopoti nepieciešamie grozījumi citos tiesību aktos, tostarp nepieciešamie pielāgojumi ūdens un atkritumu jomas tiesību aktos, un 8. nodaļā iekļauti standarta nobeiguma noteikumi.

I pielikumā apkopoti sīki izstrādāti kritēriji 4. panta prasībām par vietu raksturošanu un riska novērtējumu. II pielikumā norādīti sīki izstrādāti kritēriji par 13. panta monitoringa prasībām.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par ģeoloģisko oglekļa dioksīda uzglabāšanu un Padomes Direktīvu 85/337/EEK un 96/61/EK, Direktīvu 2000/60/EK, 2001/80/EK, 2004/35/EK, 2006/12/EK un Regulas (EK) Nr. 1013/2006 grozīšanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu¹,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu³,

saskaņā ar Līguma 251. pantā paredzēto procedūru⁴,

tā kā:

- (1) Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām pamata mērķis, ko apstiprināja ar Padomes 1993. gada 15. decembra Lēmumu 94/69/EK, kas attiecas uz ANO Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām un tās noslēgšanu⁵, ir stabilizēt siltumnīcefekta gāzu koncentrāciju atmosfērā tādā līmenī, kas varētu novērst bīstamu antropogēnisku iejaukšanos klimata sistēmā.
- (2) Sestajā Kopienas vides rīcības programmā, kas izveidota ar 2002. gada 22. jūlija Lēmumu Nr. 1600/2002/EK, ar ko nosaka Sesto Kopienas vides rīcības programmu⁶, klimata pārmaiņas ir rīcības prioritāte. Programma nosaka, ka Kopiena apņemas līdz 2008–2012. gadam par 8 % samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni un ka ilgākā laika posmā globāla siltumnīcefekta gāzu emisija būs jāsamazina par aptuveni 70 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni.

¹ OV C , , lpp.

² OV C , , lpp.

³ OV C , , lpp.

⁴ OV C , , lpp.

⁵ OV L 33, 7.2.1994, 11. lpp.

⁶ OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.

- (3) Komisijas 2007. gada 10. janvāra paziņojumā „Globālo klimata pārmaiņu ierobežošana līdz diviem grādiem pēc Celsija. Līdz 2020. gadam un pēc tam īstenojamie pasākumi”⁷ precizēts, ka siltumnīcefekta gāzu emisijas globālai samazināšanai par 50 % līdz 2050. gadam nepieciešamais siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājuma apjoms attīstītajās valstīs ir 30 % līdz 2020. gadam un 60–80 % līdz 2050. gadam, ka šis samazinājums ir tehniski sasniedzams un ieguvumi tālu pārsniedz izmaksas, bet, lai to sasniegtu, jāizmanto visas emisijas mazināšanas iespējas.
- (4) Oglekļa dioksīda uztveršana un ģeoloģiskā uzglabāšana (CCS) ir veids, kā mazināt klimata pārmaiņas. Tā ietver oglekļa dioksīda (CO₂) uztveršanu no rūpnieciskām iekārtām, tā transportēšanu uz uzglabāšanas vietām un iepildīšanu piemērotos ģeoloģiskos veidojumos pastāvīgai uzglabāšanai.
- (5) Saskaņā ar Otro Eiropas Klimata pārmaiņu programmu (EKPP II), ko izveidoja ar 2005. gada 9. februāra Komisijas paziņojumu „Stratēģija cīņai ar klimata pārmaiņām pasaulē”⁸, lai izstrādātu un izvērtētu nākotnes klimata politiku Kopienā, izveidoja oglekļa uztveršanas un ģeoloģiskās uzglabāšanas darba grupu. Darba grupai bija jāizpēta CCS kā līdzeklis klimata pārmaiņu mazināšanai. Darba grupa publicēja detalizētu ziņojumu par tiesiskā regulējuma tēmu, ziņojums tika pieņemts 2006. gada jūnijā. Tā uzsvēra vajadzību izstrādāt gan CCS politiku, gan tiesiskos regulējumus, un mudināja Komisiju uzsākt tālākus šā priekšmeta pētījumus.
- (6) Komisijas 2007. gada 10. janvāra paziņojumā „Ilgtspējīga enerģijas ražošana no fosilajiem kurināmajiem ar mērķi pēc 2020. gada ogļu izmantošanā panākt nullei tuvu emisijas līmeni”⁹ vairākkārt uzsvēta vajadzība pēc tiesiska regulējuma, kas būtu balstīts uz integrētu CO₂ noplūdes riska novērtējumu, tostarp paredzot vietas izvēles prasības, kas noteiktas noplūdes riska samazināšanai līdz minimumam, uzraudzības un ziņošanas kārtību, lai pārbaudītu uzglabāšanas norisi, un atbilstošu seku likvidāciju bojājumu gadījumā. Paziņojumā izklāstīts Komisijas rīcības plāns darbībai šai jomā 2007. gadā — izveidot atbilstīgu CCS pārvaldības struktūru, tostarp veikt darbu pie tiesiskā regulējuma, stimulu struktūru un atbalsta programmas, kā arī ārējos elementus (sadarbība tehnoloģijas jomā ar galvenajām CCS valstīm).
- (7) Eiropadome 2007. gada 8. un 9. marta sanāksmē mudināja dalībvalstis un Komisiju strādāt, lai stiprinātu pētniecību un attīstību, un izstrādāt nepieciešamo tehnisko, ekonomisko un tiesisko regulējumu, lai pārvarētu esošās juridiskās barjeras un līdz 2020. gadam sāktu izmantot videi drošu CCS ar jaunām fosilās degvielas spēkstacijām.¹⁰
- (8) Starptautiskā līmenī juridiskās barjeras CO₂ ģeoloģiskai uzglabāšanai ģeoloģiskajos veidojumos jūras dibenā ir pārvarētas, pieņemot saistītā riska pārvaldības regulējumu gan saskaņā ar Konvenciju par aizsardzību pret jūras piesārņojumu, ko rada atkritumi vai citas vielas (1972. gada Londonas konvencija), gan Konvenciju par Ziemeļaustrumu Atlantijas jūras vides aizsardzību (OSPAR konvencija).

⁷ COM(2007) 2, galīgā redakcija.

⁸ COM(2005) 35, galīgā redakcija.

⁹ COM(2006) 843, galīgā redakcija.

¹⁰ Padomes dokuments 7224/07.

- (9) 1972. gada Londonas konvencijas 1996. gada Londonas protokola Līgumslēdzējas puses 2006. gadā pieņēma grozījumus minētajā protokolā. Šie grozījumi pieļauj un reglamentē CO₂ plūsmu no CO₂ uztveršanas procesiem ģeoloģiskos veidojumos zem jūras dibena.
- (10) *OSPAR* konvencijas Līgumslēdzējas puses 2007. gadā pieņēma grozījumus konvencijas pielikumiem, lai atļautu CO₂ uzglabāšanu ģeoloģiskos veidojumos jūras dibenā, lēmumu, kas nodrošina videi drošu oglekļa dioksīda plūsmu uzglabāšanu ģeoloģiskos veidojumos, un šī procesa *OSPAR* riska novērtējuma un pārvaldības vadlīnijas. Tās pieņēma arī lēmumu, kas aizliedz CO₂ novietojumu ūdens kolonnās jūrā un jūras dibenā iespējamo negatīvo seku dēļ.
- (11) Kopienas līmenī jau tiek izmantoti daudzi tiesību instrumenti, lai pārvaldītu dažus *CCS* vides riskus, jo īpaši tos, kas saistīti ar CO₂ uztveršanu un transportēšanu, un, ja iespējams, tie ir jāizmanto.
- (12) Padomes 1996. gada 24. septembra Direktīva 96/61/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli¹¹ ir piemērota noteiktām rūpnieciskām darbībām, lai reglamentētu CO₂ uztveršanas riskus, un tādējādi tā jāpielieto, lai uztvertu CO₂ plūsmas ar mērķi uzglabāt ģeoloģiskos veidojumos no iekārtām, uz kurām attiecas minētā direktīvā.
- (13) Padomes 1985. gada 27. jūlija Direktīva 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu¹² jāattiecinā uz CO₂ plūsmu uztveršanu un transportēšanu ar mērķi uzglabāt ģeoloģiskos veidojumos. Tā jāpiemēro arī uzglabāšanas vietām, uz kurām attiecas šī direktīva.
- (14) Šī direktīva jāattiecinā uz CO₂ ģeoloģisku uzglabāšanu dalībvalstu teritorijā, to ekskluzīvās ekonomikas zonās kontinentālajos šelfos. Direktīva jāattiecinā arī uz pētniecības projektiem. Tā jāattiecinā arī uz demonstrējumu projektiem, kopā paredzot uzglabāt 100 vai vairāk kilotonnu. Šis līmenis būtu piemērots arī citu atbilstošu Kopienas regulējumu mērķiem. CO₂ uzglabāšana ģeoloģiskos veidojumos ārpus šīs direktīvas teritoriālās kompetences un CO₂ uzglabāšana vertikālajā ūdens slānī būtu jāaizliedz.
- (15) Dalībvalstīm jāpatur tiesības noteikt zonas savā teritorijā, no kurām var izvēlēties uzglabāšanas vietas. Piemērotu uzglabāšanas vietu izvēle ir būtiska, lai nodrošinātu, ka uzglabātais CO₂ tiks pilnīgi ietverts uz nenoteiktu laiku. Tādēļ vietu drīkst izvēlēties par uzglabāšanas vietu tikai tad, ja nav nopietna noplūdes riska un ja nevar rasties nopietni draudi videi vai veselībai. Tas jānosaka, izmantojot iespējamā uzglabāšanas kompleksa raksturošanu un novērtējumu saskaņā ar konkrētām prasībām.
- (16) Dalībvalstīm jānosaka, kuros gadījumos informācijas iegūšanai, kas nepieciešama vietas izvēlei, vajadzīga izpēte. Lai veiktu šādu izpēti, jāsaņem atļauja. Dalībvalstīm jānodrošina, ka izpētes atļauju piešķiršanas procedūra ir pieejama visām saimnieciskām vienībām ar nepieciešamo kapacitāti un ka atļaujas tiek piešķirtas

¹¹ OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 166/2006 (OV L 33, 4.2.2006., 1. lpp.).

¹² OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/35/EK (OV L 156, 25.6.2003., 17. lpp.).

balstoties uz objektīviem, publicētiem kritērijiem. Lai aizsargātu un veicinātu izpētes investīcijas, izpētes atļaujas uz ierobežotu laiku jāpiešķir ierobežotai zonas daļai, šajā laikā atļaujas turētājam būtu ekskluzīvas tiesības izpētīt iespējamo CO₂ uzglabāšanas kompleksu. Dalībvalstīm jānodrošina, ka šajā laikā netiek atļauta kompleksa konfliktējoša izmantošana.

- (17) Uzglabāšanas vietas nedrīkst izmantot bez uzglabāšanas atļaujas. Uzglabāšanas atļaujai jābūt galvenajam instrumentam, kas nodrošina būtisku šīs direktīvas prasību ievērošanu un ģeoloģisko uzglabāšanu videi drošā veidā.
- (18) Visas sākotnējās uzglabāšanas atļaujas jāiesniedz Komisijai, lai tā varētu sešu mēnešu laikā pēc atļauju iesniegšanas pieņemt atzinumu par sākotnējām atļaujām. Pieņemot lēmumu par atļauju, valsts iestādēm jāņem vērā šis atzinums un jāpamato jebkura atkāpšanās no Komisijas atzinuma. Pārskatam Kopienas līmenī jāpalīdz nodrošināt direktīvas prasību īstenošanas saskaņotība visā Kopienā un jāuzlabo sabiedrības uzticība CCS, īpaši direktīvas īstenošanas sākumposmā.
- (19) Kompetentām iestādēm jāpārskata un, ja nepieciešams, jāatjaunina vai jāatsauc uzglabāšanas atļauja *inter alia*, ja ir saņemta informācija par nozīmīgiem pārkāpumiem vai noplūdēm, ja operatoru ziņojumi vai pārbaudes rezultāti liecina par atļaujas noteikumu pārkāpumiem vai ja ir informācija par jebkādu kādu citu gadījumu, kad operators nav ievērojis atļaujas noteikumus. Pēc atļaujas atsaukšanas kompetentajai iestādei ir vai nu jāizsniedz jauna atļauja, vai jāslēdz uzglabāšanas vieta. Tai pat laikā kompetentajai iestādei jāuzņemas atbildība par uzglabāšanas vietu, tostarp par visām izrietošajām juridiskajām saistībām. Iespēju robežās radušies izdevumi jāsedz iepriekšējam operatoram.
- (20) Nepieciešams uzlikt CO₂ plūsmas sastāva ierobežojumus, kas atbilst galvenajam ģeoloģiskās uzglabāšanas mērķim – izolēt CO₂ emisiju atmosfērā un kas rada risku, ka piesārņojums var apdraudēt transportēšanas un uzglabāšanas tīkla drošību un aizsardzību. Tādēļ CO₂ plūsmas sastāvs pirms ievadīšanas un uzglabāšanas ir jāpārbauda.
- (21) Monitorings ir nepieciešams, lai novērtētu, vai ievadītā CO₂ reaģē kā paredzēts, vai novērojama migrācija vai noplūde, un vai identificētā noplūde bojā vides un cilvēka veselību. Tādēļ dalībvalstīm jānodrošina, ka operators darbības laikā, pamatojoties uz monitoringa plānu, kas izstrādāts saskaņā ar konkrētām monitoringa prasībām, uzrauga uzglabāšanas kompleksu un ievadīšanas iekārtas. Plāns apstiprināšanai jāiesniedz kompetentai iestādei.
- (22) Operatoram *inter alia* jāziņo kompetentai iestādei par monitoringa rezultātiem vismaz reizi gadā. Turklāt, lai nodrošinātu uzglabāšanas vietu izmantošanu saskaņā ar šīs direktīvas prasībām, dalībvalstīm jāizveido pārbaudes sistēma.
- (23) Vajadzīgi noteikumi, kas paredz atbildību, ja, nespējot nodrošināt ietvēruma pastāvīgumu, nodarīts kaitējums vietei videi vai klimatam. Atbildību par kaitējumu videi (kaitējums aizsargājamām sugām un dabiskajiem biotopiem, ūdenim un augsnei) reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīva 2004/35/EK par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma

novēršanu un atlīdzināšanu¹³, kura jāattiecina uz uzglabāšanas vietu darbību saskaņā ar šo direktīvu. Atbildību par noplūžu nodarīto kaitējumu klimatam paredz uzglabāšanas vietu ietveršana Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvā 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK¹⁴, kurā par emisiju noplūdi pieprasa emisijas kvotu nodošanu. Turklāt šajā direktīvā jānosaka operatora pienākums veikt korektīvos pasākumus nozīmīgu noplūžu vai pārkāpumu gadījumā, pamatojoties uz korektīvo pasākumu plānu, kuru apstiprinājusi kompetentā valsts iestāde. Ja operators neveic nepieciešamos korektīvos pasākumus, tie jāveic kompetentajai iestādei, un radušos izdevumus jāprasa kompensēt no operatora līdzekļiem.

- (24) Ja radušies atbilstoši atļaujā minētie apstākļi, uzglabāšanas vieta ir jāslēdz pēc kompetentās iestādes pilnvarota operatora pieprasījuma vai pēc kompetentās iestādes lēmuma par uzglabāšanas atļaujas atsaukšanas.
- (25) Kad uzglabāšanas vieta ir slēgta, operators saglabā atbildību par tās uzturēšanu, monitoringu, kontroli, ziņošanu un korektīviem pasākumiem saskaņā ar šīs direktīvas prasībām, pamatojoties uz pēcslēgšanas plānu, kas jāiesniedz apstiprināšanai kompetentajai iestādei, kā arī par izrietošajām juridiskajām saistībām saskaņā ar atbilstošiem Kopienas tiesību aktiem, līdz atbildība par uzglabāšanas vietu tiek nodota kompetentajai iestādei.
- (26) Ja visi pieejamie pierādījumi liecina par to, ka uzglabātais CO₂ tiks pilnīgi ietverts uz nenoteiktu laiku, atbildība par uzglabāšanas vietu, tostarp par visām izrietošajām juridiskajām saistībām, jānodod kompetentajai iestādei. Lai to izdarītu, operatoram jāsaņem ziņojums, kas dokumentē kritērija izpildi un jāiesniedz apstiprināšanai kompetentajai iestādei. Visi sākotnējie apstiprinājuma lēmumi jā dara zināmi Komisijai, lai tā varētu sešu mēnešu laikā pēc paziņošanas pieņemt atzinumu par sākotnējiem apstiprinājuma lēmumiem. Pieņemot lēmumu par apstiprinājumu, valsts iestādēm jāņem vērā šis atzinums un jāpamato jebkura atkāpšanās no Komisijas atzinuma. Tāpat kā sākotnējo uzglabāšanas atļauju pārskatam Kopienas līmenī, arī sākotnējo apstiprinājuma lēmumu pārskatam jāpalīdz nodrošināt direktīvas prasību īstenošanas saskaņotību Kopienā un jāuzlabo sabiedrības uzticība CCS, īpaši direktīvas īstenošanas sākumposmā.
- (27) Pēc atbildības nodošanas, monitoringu var pārtraukt, bet noplūžu vai nozīmīgu pārkāpumu gadījumā tas atkal jāatjauno. Kompetentajai iestādei pēc atbildības nodošanas nav jāpieprasa atgūt savus radušos izdevumus no iepriekšējā operatora.
- (28) Lai uzlabotu uzticību, ka var tikt izpildītas slēgšanas un pēcslēgšanas saistības, saistības, kas izriet no iekļaušanas Direktīvā 2003/87/EK un no šīs direktīvas izrietošās saistības veikt korektīvos pasākumus nopietnu pārkāpumu vai noplūžu gadījumā, jābūt finansiālam nodrošinājumam. Dalībvalstīm jānosaka, ka šis finansiālais nodrošinājums materiāla nodrošinājuma vai cita ekvivalenta veidā pirms atļaujas pieteikuma iesniegšanas jāizstrādā pieteikuma iesniedzējam.

¹³ OV L 143, 30.4.2004., 56. lpp.

¹⁴ OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/101/EK (OV L 338, 13.11.2004., 18. lpp.).

- (29) Piekļuve CO₂ transporta tīkliem un uzglabāšanas vietām varētu būt kā nosacījums ienākšanai elektrības un siltuma tirgū vai konkurētspējīgai darbībai šajā tirgū atkarībā no oglekļa un CCS relatīvās cenas. Tādēļ iespējamajiem lietotājiem vajadzētu iegūt šādu piekļuvi. Veidu, kā to veikt, vajadzētu noteikt katrai dalībvalstij, īstenojot vienlīdzīgas un atvērtas piekļuves mērķus un ņemot vērā *inter alia* transporta un uzglabāšanas kapacitāti, kas ir pieejama vai, ko var padarīt pieejamu, kā arī tā CO₂ samazināšanas saistību proporciju saskaņā ar starptautiskiem juridiskiem instrumentiem un Kopienas tiesību aktiem, kas paredzēti, lai to sasniegtu, izmantojot CO₂ uztveršanu un ģeoloģisko uzglabāšanu. Dalībvalstīm jāizveido strīdu risināšanas mehānismi, kas ļautu ātri risināt strīdus par piekļuvi CO₂ transporta tīkliem un uzglabāšanas vietām.
- (30) Noteikumi ir nepieciešami, lai nodrošinātu, ka CO₂ pārrobežu transportēšanas, pārrobežu uzglabāšanas vietu vai pārrobežu uzglabāšanas kompleksu gadījumos iesaistīto valstu dalībvalstu kompetentās iestādes kopīgi ievērotu šīs direktīvas prasības un visus pārējos Kopienas tiesību aktus.
- (31) Kompetentai iestādei jāizveido un jāuztur visu slēgto uzglabāšanas vietu un apkārtējo uzglabāšanas kompleksu reģistrs, tostarp tie telpiskie plāni, kas kompetentajām iestādēm jāņem vērā atbilstošās plānošanas un atļaušanas procedūrās. Arī par reģistru ir jāziņo Komisijai.
- (32) Dalībvalstīm, pamatojoties uz anketām, kuras Komisija sagatavojusi saskaņā ar Padomes 1991. gada 23. decembra Direktīvu 91/692/EEK, ar ko standartizē un racionalizē ziņojumus par to, kā īsteno dažas direktīvas, kas attiecas uz vidi¹⁵, jāiesniedz ziņojumi par šīs direktīvas īstenošanu
- (33) Dalībvalstīm ir jāpieņem noteikumi, kurus piemēro par attiecīgās valsts noteikumu pārkāpumiem un kurus pieņem saskaņā ar šo direktīvu. Šīm sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām.
- (34) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie Kopienas pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību¹⁶.
- (35) Direktīva 85/337/EEK jāgroza, lai iekļautu CO₂ plūsmu uztveršanu un transportēšanu ģeoloģiskas uzglabāšanas nolūkā, kā arī uzglabāšanas vietas saskaņā ar šo direktīvu. Direktīva 96/61/EK jāgroza, lai iekļautu CO₂ plūsmu uztveršanu ģeoloģiskos uzglabāšanas veidos no iekārtām, kā paredzēts šajā direktīvā. Direktīva 2004/35/EK jāgroza, lai iekļautu uzglabāšanas vietu darbību saskaņā ar šo direktīvu.
- (36) Šīs direktīvas pieņemšanai jānodrošina augsts līmenis vides un cilvēka veselības aizsardzībai pret CO₂ ģeoloģiskās uzglabāšanas riskiem. Tādēļ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa Direktīva 2006/12/EK par atkritumiem¹⁷ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Regula (EK) Nr. 1013/2006 par

¹⁵ OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

¹⁶ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

¹⁷ OV L 114, 27.4.2006., 9. lpp.

atkritumu sūtījumiem¹⁸ jāgroza, lai no šo tiesību instrumentu jomas izslēgtu ģeoloģiskās uzglabāšanas nolūkā uztverto un transportēto CO₂. Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīva 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā¹⁹, arī jāgroza, lai atļautu CO₂ ievadīšanu sālsūdens nesējslāņos ģeoloģiskai uzglabāšanai.

- (37) Pārejai uz zema oglekļa satura enerģijas ražošanu nepieciešams jaunas investīcijas fosilā kurināmā enerģijas ražošanai veikt tā, lai veicinātu emisiju būtisku samazinājumu. Lai to nodrošinātu, Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 23. oktobra Direktīva 2001/80/EK par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošo vielu emisiju gaisā no lielām sadedzināšanas iekārtām²⁰ ir jāgroza, nosakot, ka visām sadedzināšanas iekārtām, kurām sākotnējā būvatļauja vai sākotnējā ekspluatācijas atļauja izdota pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā, objektā pietiek telpas ierīcei, kas nepieciešama CO₂ uztveršanai un kompresijai, un ka ir novērtēta piemērotu uzglabāšanas vietu un transporta tīklu pieejamība, kā arī tehniskās iespējas CO₂ uztveršanas ierīču vēlākai uzstādīšanai.
- (38) Tā kā ierosinātās rīcības mērķi, proti, tiesiskā regulējuma izveidošana, lai reglamentētu CCS vides riskus, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķas dalībvalstis, un to, ka pašreizējās rīcības mēroga un ietekmes dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var veikt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu, šajā direktīvā paredzēti vienīgi tie pasākumi, kas vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (39) Šīs direktīvas piemērošana neierobežo EK līguma 87. un 88. pantu,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU:

1. NODAĻA

Priekšmets, darbības joma un definīcijas

1. pants

Priekšmets un mērķis

1. Ar šo direktīvu izveido tiesisko regulējumu oglekļa dioksīda (turpmāk tekstā — „CO₂”) ģeoloģiskai uzglabāšanai.
2. Ģeoloģiskās uzglabāšanas mērķis ir pastāvīga CO₂ ietvēruma nodrošināšana, lai novērstu vai pēc iespējas samazinātu negatīvu ietekmi uz vidi un no tās izrietošo risku cilvēka veselībai.

¹⁸ OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1379/2007 (OV L 309, 27.11.2007., 7. lpp.).

¹⁹ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Lēmumu Nr. 2455/2001/EK (OV L 331, 15.12.2001., 1. lpp.).

²⁰ OV L 309, 27.11.2001., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2006/105/EK (OV L 363, 20.12.2006., 368. lpp.).

2. pants
Darbības joma un aizliegums

1. Šī direktīva attiecas uz CO₂ ģeoloģisko uzglabāšanu dalībvalstu teritorijā, to ekskluzīvajās ekonomikas zonās un kontinentālajos šelfos Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijas (*UNCLOS*) nozīmē.
2. Šī direktīva neattiecas uz CO₂ ģeoloģisko uzglabāšanu, ko veic jaunu produktu un procesu pētniecības, izstrādes vai testēšanas vajadzībām.
3. Aizliegts CO₂ uzglabāt ģeoloģiskos veidojumos ārpus 1. punktā minētajām teritorijām.
4. Aizliegts CO₂ uzglabāt vertikālajā ūdens slānī.

3. pants
Definīcijas

Šajā direktīvā:

- 1) „CO₂ ģeoloģiskā uzglabāšana” ir CO₂ plūsmu ievadīšana un uzglabāšana pazemē ģeoloģiskos veidojumos;
- 2) „vertikālais ūdens slānis” ir nepārtraukta vertikāla ūdens masa no ūdens virsmas līdz ūdenstilpes dibena nosēdumiem.
- 3) „uzglabāšanas vieta” ir konkrēts ģeoloģiskais veidojums, ko izmanto CO₂ ģeoloģiskajai uzglabāšanai;
- 4) „ģeoloģiskais veidojums” ir litostratigrāfiska formācija ar skaidri izšķiramiem un kartējamiem iežu slāņiem;
- 5) „noplūde” ir jebkāda CO₂ izplūde no uzglabāšanas kompleksa;
- 6) „uzglabāšanas komplekss” ir uzglabāšanas vieta un apkārtējās ģeoloģiskās domēnes, kuras var vispārēji ietekmēt uzglabāšanas integritāti un drošību (t.i., sekundārie ietverošie veidojumi);
- 7) „izpēte” ir potenciālo uzglabāšanas kompleksu novērtēšana, piemērojot īpašu procedūru, kurā paredzētas tādas darbības kā ģeoloģisko apsekojumu veikšana, izmantojot fiziskus un ķīmiskus līdzekļus un urbumu izdarīšanu, lai iegūtu ģeoloģisku informāciju par potenciālā uzglabāšanas kompleksa iežu slāņiem;
- 8) „izpētes atļauja” ir rakstisks pamatots lēmums, ar kuru atļauj veikt izpēti un kuru izdod kompetentā iestāde saskaņā ar šīs direktīvas prasībām;
- 9) „operators” ir fiziska vai juridiska, privāta vai publiska persona, kas vada vai kontrolē uzglabāšanas vietu vai kurai saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir dota noteicoša ekonomiskā ietekme uz uzglabāšanas vietas tehnisko darbību. Laikā no uzglabāšanas sagatavošanas līdz pēcslēgšanas posmam šī persona var mainīties;

- 10) „uzglabāšanas atļauja” ir rakstisks pamatots lēmums, ar kuru atļauj CO₂ ģeoloģisko uzglabāšanu uzglabāšanas vietās un kuru izdod kompetentā iestāde saskaņā ar šīs direktīvas prasībām;
- 11) „nozīmīgas pārmaiņas” ir pārmaiņas, kurām var būt liela ietekme uz vidi;
- 12) „CO₂ plūsma” ir vielu plūsma, kas rodas oglekļa dioksīda uztveršanas procesos;
- 13) „atkritumi” ir vielas, kas Direktīvas 2006/12/EK 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā definētas kā atkritumi;
- 14) „CO₂ strūkļa” ir izkļedes procesā esošais CO₂ ģeoloģiskajā veidojumā;
- 15) „migrācija” ir CO₂ kustība uzglabāšanas kompleksa iekšienē;
- 16) „nozīmīgs pārkāpums” ir pārkāpums, kas attiecas uz ievadīšanas vai uzglabāšanas darbībām vai uzglabāšanas vietas stāvokli un ietver noplūdes iespējamību;
- 17) „korektīvie pasākumi” ir pasākumi, kurus veic, lai novērstu nozīmīgus pārkāpumus vai noslēgtu noplūdes, tādējādi novēršot vai līdz minimumam samazinot CO₂ izplūdi no uzglabāšanas kompleksa;
- 18) CO₂ uzglabāšanas vietas „slēgšana” ir uzglabāšanas vietā notiekošās CO₂ ievadīšanas pilnīga izbeigšana;
- 19) „pēcslēgšana” ir laikposms pēc uzglabāšanas vietas slēgšanas, arī laikposms pēc atbildības nodošanas kompetentajai iestādei;
- 20) „transporta tīkls” ir cauruļvadu tīkls, arī ar to saistītās kompresijas stacijas, kuras izmanto CO₂ transportēšanā uz uzglabāšanas vietu.

2. NODAĻA

Vietu izvēle un izpētes atļaujas

4. pants

Uzglabāšanas vietu izvēle

1. Dalībvalstis saglabā tiesības noteikt teritorijas, kurās var izvēlēties uzglabāšanas vietas saskaņā ar šīs direktīvas prasībām.
2. Ģeoloģisku veidojumu par uzglabāšanas vietu var izvēlēties tikai tad, ja saskaņā ar piedāvātajiem izmantošanas nosacījumiem nav nozīmīga noplūdes riska un ja nozīmīgas, vidi vai veselību apdraudošas negatīvas ietekmes iespējamība ir neliela.
3. Ģeoloģiskā veidojuma piemērotību izmantošanai par uzglabāšanas vietu nosaka, noskaidrojot potenciālā uzglabāšanas kompleksa un apkārtējās teritorijas raksturlielumus un veicot to novērtējumu saskaņā ar kritērijiem, kas paredzēti I pielikumā.

5. pants
Izpētes atļaujas

1. Ja dalībvalstis nosaka, ka ir nepieciešama izpēte, lai savāktu vajadzīgo informāciju vietas izvēlei saskaņā ar 4. pantu, tām jānodrošina, ka šāda izpēte notiek tikai pēc izpētes atļaujas saņemšanas.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka izpētes atļauju piešķiršanas procedūra ir pieejama visām struktūrām, kurām ir nepieciešamā kapacitāte, un ka atļaujas tiek piešķirtas, pamatojoties uz objektīviem, publicētiem kritērijiem.
3. Izpētes atļaujas tiek piešķirtas attiecībā uz ierobežotu teritoriju un ne vairāk kā uz diviem gadiem, un tās var pagarināt vienu reizi ne vairāk kā uz diviem gadiem.
4. Izpētes atļaujas turētājam ir ekskluzīvas tiesības izpētīt potenciālo CO₂ uzglabāšanas kompleksu. Dalībvalstis nodrošina, ka šīs atļaujas derīguma laikā netiek atļauta kompleksa izmantošana konfliktējošām vajadzībām.

3. NODAĻA
Uzglabāšanas atļaujas

6. pants
Uzglabāšanas atļaujas

1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzglabāšanas vietas tiek ekspluatētas tikai ar uzglabāšanas atļauju.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka uzglabāšanas atļauju piešķiršanas procedūra ir pieejama visām struktūrām, kurām ir nepieciešamā kapacitāte, un ka atļaujas tiek piešķirtas, pamatojoties uz objektīviem, publicētiem kritērijiem.

7. pants
Uzglabāšanas atļaujas saņemšanas pieteikumi

Kompetentajai iestādei iesniegtajos pieteikumos par uzglabāšanas atļaujas saņemšanu iekļauj šādu informāciju:

- 1) pieteikuma iesniedzēja un potenciālā operatora (ja tas nav pieteikuma iesniedzējs) nosaukums un adrese;
- 2) pierādījumi, ka pieteikuma iesniedzējam vai potenciālajam operatoram ir vajadzīgā tehniskā kompetence;
- 3) uzglabāšanas vietas un kompleksa raksturojums un uzglabāšanas drošuma novērtējums saskaņā ar 4. panta 2. un 3. punktu;
- 4) kopējais ievadāmā un uzglabājamā CO₂ apjoms, kā arī paredzamie avoti, CO₂ plūsmu sastāvs un ievadīšanas ātrums;

- 5) piedāvātais monitoringa plāns saskaņā ar 13. panta 2. punktu;
- 6) piedāvātais korektīvo pasākumu plāns saskaņā ar 16. panta 2. punktu;
- 7) piedāvātais provizoriskais pēcslēgšanas plāns saskaņā ar 17. panta 3. punktu;
- 8) informācija, kas sniegta saskaņā ar Direktīvas 85/337/EEK 5. pantu;
- 9) pierādījumi par finansiālo nodrošinājumu vai cita līdzvērtīga garantija, kas nepieciešama saskaņā ar 19. pantu.

8. pants
Uzglabāšanas atļaujas izdošanas nosacījumi

Kompetentā iestāde uzglabāšanas atļauju var izdot tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- 1) kompetentā iestāde ir pārliecinājusies, ka
 - a) ir izpildītas visas attiecīgās šīs direktīvas prasības;
 - b) uzglabāšanas vietas pārvaldība būs tehniski kompetentas un uzticamas fiziskas personas ziņā; tiek nodrošināta šīs personas un pārējā personāla profesionālā izaugsme, tehnisko prasmju pilnveide, kā arī apmācība;
- 2) Komisija ir sniegusi atzinumu par sākotnējo atļauju saskaņā ar 10. panta 1. punktu;
- 3) kompetentā iestāde ir ņēmusi vērā šo atzinumu saskaņā ar 10. panta 2. punktu.

9. pants
Uzglabāšanas atļaujā norādāmā informācija

Atļaujā iekļauj šādu informāciju:

- 1) operatora nosaukums un adrese;
- 2) precīza uzglabāšanas vietas un uzglabāšanas kompleksa atrašanās vieta un robežas;
- 3) kopējais CO₂ apjoms, ko atļauts ģeoloģiski uzglabāt, un maksimālie ievadīšanas ātrumi;
- 4) CO₂ plūsmas sastāva un CO₂ pieņemšanas procedūras prasības saskaņā ar 12. pantu un, ja nepieciešams, papildu prasības par ievadīšanu un uzglabāšanu;
- 5) apstiprinātais monitoringa plāns, pienākums īstenot šo plānu un prasības tā atjaunināšanai saskaņā ar 13. pantu, kā arī prasības ziņošanai saskaņā ar 14. pantu;
- 6) prasība ziņot kompetentajai iestādei par nopietniem pārkāpumiem vai noplūdēm, apstiprināts korektīvo pasākumu plāns un pienākums īstenot korektīvo pasākumu plānu nopietnu pārkāpumu vai noplūžu gadījumā saskaņā ar 16. pantu;

- 7) slēgšanas nosacījumi un apstiprināts provizorisks pēcslēgšanas plāns saskaņā ar 17. pantu;
- 8) noteikumi par uzglabāšanas atļauju satura izmaiņām, pārskatīšanu, atjaunināšanu un atsaukšanu saskaņā ar 11. pantu;
- 9) prasība sniegt finansiālo nodrošinājumu vai citu līdzvērtīgu garantiju saskaņā ar 19. pantu.

10. pants

Sākotnējo uzglabāšanas atļauju pārskatīšana Komisijā

1. Dalībvalstis paziņo Komisijai par visām sākotnējām uzglabāšanas atļaujām, pieteikumiem atļauju saņemšanai un citiem materiāliem, kurus kompetentā iestāde izskatījusi pirms sākotnējā lēmuma pieņemšanas. Sešu mēnešu laikā pēc paziņošanas Komisija var sniegt atzinumu par sākotnējām atļaujām.
2. Kompetentā iestāde paziņo Komisijai galīgo lēmumu un tā pamatojumu, ja lēmums atšķiras no Komisijas atzinuma.

11. pants

Uzglabāšanas atļauju satura izmaiņas, pārskatīšana, atjaunināšana un atsaukšana

1. Operators ziņo kompetentajai iestādei par visām izmaiņām, kas plānotas uzglabāšanas vietas darbībā. Nepieciešamības gadījumā kompetentā iestāde atjaunina uzglabāšanas atļauju vai šīs atļaujas nosacījumus.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka būtiskas izmaiņas neievieš, ja nav izsniegta jauna uzglabāšanas atļauja saskaņā ar šo direktīvu.
3. Kompetentā iestāde pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina vai atsauc uzglabāšanas atļauju:
 - a) ja saskaņā ar 16. panta 1. punktu tā ir saņēmusi informāciju par nopietniem pārkāpumiem vai noplūdēm;
 - b) ja ziņojumi, kas iesniegti saskaņā ar 14. pantu, vai vides inspekcijas, kas veiktas saskaņā ar 15. pantu, liecina, ka uzglabāšanas vieta neatbilst atļaujas nosacījumiem vai ka pastāv nopietnu pārkāpumu vai noplūžu risks;
 - c) ja tās rīcībā ir jebkāda cita informācija par to, ka operators neievēro atļaujas nosacījumus;
 - d) neierobežojot a) līdz c) apakšpunkta noteikumus, ik pēc pieciem gadiem.
4. Pēc atļaujas atsaukšanas saskaņā ar 3. punktu kompetentā iestāde vai nu izdod jaunu uzglabāšanas atļauju, vai slēdz uzglabāšanas vietu saskaņā ar 17. panta 1. punkta c) apakšpunktu. Līdz jaunas uzglabāšanas atļaujas izdošanai atbildību par uzglabāšanas vietu, tostarp visus izrietošos juridiskos pienākumus, uzņemas kompetentā iestāde. Kompetentajai iestādei radušās izmaksas iespēju robežās piedzen no iepriekšējā operatora.

4. NODAĻA

Darbība, slēgšana un pēcslēgšanas pienākumi

12. pants

CO₂ plūsmas pieņemšanas kritēriji un procedūra

1. CO₂ plūsma gandrīz pilnībā sastāv no oglekļa dioksīda. Tāpēc ir aizliegts pievienot plūsmai atkritumus vai citas vielas, lai šādi no tām atbrīvotos. Tajā pašā laikā CO₂ plūsmā var būt nejausi iekļuvušas vielas, kas radušās CO₂ avotā, uztveršanas vai ievadīšanas procesā. Šādu vielu koncentrācijai jābūt zemākai par līmeni, kas apdraud uzglabāšanas vietas integritāti un attiecīgo transporta infrastruktūru, kā arī rada nozīmīgu risku videi vai pārkāpj attiecīgo Kopienas tiesību aktu prasības.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka CO₂ plūsmas ievadīšanas un uzglabāšanas laikā:
 - a) pirms piegādes vai tās laikā vai arī pirmajā no vairākām piegādēm operators var ar atbilstošiem dokumentiem pierādīt, ka attiecīgo CO₂ plūsmu var pieņemt saskaņā ar uzglabāšanas atļaujā norādītajiem nosacījumiem un ka tā atbilst 1. punktā norādītajiem sastāva kritērijiem;
 - b) operators reģistrē piegādāto CO₂ plūsmu daudzumus un raksturlielumus, norādot izcelsmes vietu, sastāvu un CO₂ plūsmu ražotāju un transportētāju identitāti.

13. pants

Monitorings

1. Dalībvalstis nodrošina, ka operators veic ievadīšanas vietas, uzglabāšanas kompleksa (tostarp, ja iespējams, CO₂ strūklas) un, ja nepieciešams, apkārtējās vides monitoringu, lai:
 - a) salīdzinātu faktiskos un modelētos CO₂ stāvokļus uzglabāšanas vietā;
 - b) noteiktu CO₂ migrāciju;
 - c) noteiktu CO₂ noplūdi;
 - d) noteiktu nozīmīgu nelabvēlīgu iedarbību uz apkārtējo vidi, cilvēku populācijām vai apkārtējās biosfēras izmantotājiem;
 - e) novērtētu, cik iedarbīgi ir jebkādi korektīvi pasākumi, kas veikti saskaņā ar 16. pantu;
 - f) novērtētu, vai uzglabātais CO₂ varēs tikt bez noplūšanas glabāts neierobežoti ilgu laika posmu.
2. Monitoringa pamatā ir monitoringa plāns, kuru operators izstrādājis atbilstoši II pielikuma prasībām, iesniedzis apstiprināšanai un kuru kompetentā iestāde ir apstiprinājusi, saskaņā ar 7. panta 5. punktu un 9. panta 5. punktu. Plānu atjaunina saskaņā ar II pielikuma prasībām un jebkurā gadījumā ik pēc pieciem gadiem, lai ņemtu vērā tehnikas attīstību. Atjauninātos plānus atkārtoti iesniedz apstiprināšanai kompetentajā iestādē.

14. pants Ziņošana

Pēc kompetentās iestādes noteikta grafika un jebkurā gadījumā vismaz reizi gadā operators iesniedz kompetentajai iestādei:

- 1) visus saskaņā ar 13. pantu veiktā monitoringa rezultātus attiecīgajā ziņošanas periodā;
- 2) datus par ziņošanas periodā saņemto CO₂ plūsmu apjomu un raksturojumu, saskaņā ar 12. panta 2. punkta b) apakšpunktu norādot to izcelsmes vietu, sastāvu un CO₂ plūsmu ražotājus un transportētājus;
- 3) pierādījumus par finansiālā nodrošinājuma sniegšanu saskaņā ar 19. pantu un 9. panta 9. punktu;
- 4) jebkādu citu informāciju, kuru kompetentā iestāde uzskata par nozīmīgu, lai novērtētu atbilstību atļaujas nosacījumiem un paplašinātu zināšanas par CO₂ tā uzglabāšanas vietā.

15. pants Inspekcijas

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes organizē sistēmu ar kārtējām un ārpuskārtas visu uzglabāšanas vietu inspekcijām, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, lai pārbaudītu un veicinātu atbilstību direktīvas prasībām un uzraudzītu ietekmi uz vidi.
2. Inspekcijās var iekļaut tādas darbības kā uzglabāšanas kompleksa apmeklēšana, tostarp ievadīšanas iekārtu apmeklēšana, operatora veikto ievadīšanas un monitoringa darbību novērtēšana un visu attiecīgo operatora ierakstu par uzglabāšanas vietu pārbaudīšana.
3. Kārtējās inspekcijas veic vismaz reizi gadā. Tajās pārbauda attiecīgās ievadīšanas un monitoringa iekārtas, kā arī visu to veidu ietekmi uz vidi, ko rada uzglabāšanas komplekss.
4. Ārpuskārtas inspekcijas veic:
 - a) ja kompetentā iestāde ir saņēmusi informāciju par noplūdēm vai nopietniem pārkāpumiem saskaņā ar 16. panta 1. punktu;
 - b) ja ziņojumos, kas iesniegti saskaņā ar 14. pantu, ir atklājusies nepietiekama atbilstība atļaujas nosacījumiem;
 - c) lai izmeklētu nopietnas sūdzības par vidi;
 - d) citās situācijās, ja kompetentā iestāde uzskata to par vajadzīgu.
5. Pēc katras inspekcijas kompetentā iestāde sagatavo ziņojumu par inspekcijas rezultātiem. Ziņojumā izvērtē atbilstību direktīvas prasībām un norāda, vai nepieciešamas turpmākas darbības. Ziņojumu nosūta attiecīgajam operatoram, un tas kļūst publiski pieejams divus mēnešus pēc inspekcijas veikšanas.

16. pants
Pasākumi nopietnu pārkāpumu vai noplūžu gadījumā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka nopietnu pārkāpumu vai noplūžu gadījumā operators par tām nekavējoties ziņo kompetentajai iestādei un veic vajadzīgos korektīvos pasākumus.
2. Korektīvos pasākumus, kas minēti 1. punktā, veic, pamatojoties uz korektīvo pasākumu plānu, kurš iesniegts kompetentajai iestādei un kuru tā apstiprinājusi, saskaņā ar 7. panta 6. punktu un 9. panta 6. punktu.
3. Kompetentā iestāde jebkurā laikā var pieprasīt, lai operators veiktu papildu vai citus korektīvos pasākumus, kas nav minēti korektīvo pasākumu plānā. Tā turklāt var jebkurā laikā pati veikt korektīvos pasākumus un pēc tam piedzīt izmaksas no operatora.
4. Ja operators neveic vajadzīgos korektīvos pasākumus, tos veic kompetentā iestāde un pēc tam piedzen izmaksas no operatora.

17. pants
Slēgšanas un pēcslēgšanas pienākumi

1. Uzglabāšanas vietu vai tās daļu slēdz:
 - a) ja ir izpildīti attiecīgie nosacījumi, kas noteikti atļaujā;
 - b) pēc operatora lūguma, kad to ir apstiprinājusi kompetentā iestāde;
 - c) ja tā izlemj kompetentā iestāde pēc uzglabāšanas atļaujas atsaukšanas saskaņā ar 11. panta 3. punktu.
2. Pēc tam, kad uzglabāšanas vieta ir slēgta saskaņā ar 1. punkta a) vai b) apakšpunktu, operators joprojām ir atbildīgs par tās uzturēšanu, monitoringu, kontroli, ziņošanu un korektīvajiem pasākumiem saskaņā ar šajā direktīvā paredzētajām prasībām, kā arī viņam saglabājas visi pienākumi, kas izriet no citiem attiecīgajiem Kopienas tiesību aktu noteikumiem, kamēr vien atbildība par uzglabāšanas vietu netiek nodota kompetentajai iestādei saskaņā ar 18. panta 1. līdz 4. punktu. Tāpat operators ir atbildīgs par uzglabāšanas vietas noslēgšanu un ievadīšanas iekārtu demontāžu.
3. Pienākumus, kas minēti 2. punktā, izpilda, pamatojoties uz pēcslēgšanas plānu, kuru operators izstrādā, ievērojot labāko praksi un saskaņā ar II pielikuma 2. punkta prasībām. Provizorisku pēcslēgšanas plānu iesniedz kompetentajai iestādei, lai saņemtu tās apstiprinājumu, saskaņā ar 7. panta 7. punktu un 9. panta 7. punktu. Pirms uzglabāšanas vietas slēgšanas saskaņā ar 1. punkta a) vai b) apakšpunktu provizorisko pēcslēgšanas plānu:
 - a) atjaunina pēc vajadzības, jo īpaši ņemot vērā labāko praksi;
 - b) iesniedz kompetentajai iestādei;
 - c) apstiprina kompetentajā iestādē kā galīgo pēcslēgšanas plānu.
4. Pēc tam, kad uzglabāšanas vieta ir slēgta saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu, kompetentā iestāde ir atbildīga par tās uzturēšanu, monitoringu, kontroli un korektīvajiem

pasākumiem saskaņā ar šajā direktīvā paredzētajām prasībām, kā arī tai saglabājas visi pienākumi, kas izriet no citiem attiecīgajiem Kopienas tiesību aktu noteikumiem. Šajā direktīvā norādītās pēcslēgšanas prasības tiek pildītas, pamatojoties uz provizorisku pēcslēgšanas plānu, kas iesniegts un apstiprināts kompetentajā iestādē saskaņā ar 7. panta 7. punktu un 9. panta 7. punktu un ko atjaunina pēc vajadzības.

18. pants Atbildības nodošana

1. Ja uzglabāšanas vieta ir slēgta saskaņā ar 17. panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktu, atbildību par slēgto uzglabāšanas vietu, tostarp visus izrietošos juridiskos pienākumus, nodod kompetentajai iestādei pēc tās iniciatīvas vai pēc operatora lūguma, ja visi pieejamie pierādījumi liecina, ka uzglabātais CO₂ bez noplūšanas tiks glabāts neierobežoti ilgu laiku. Tādēļ operators sagatavo ziņojumu, kurā dokumentē atbilstību šim kritērijam, un iesniedz to kompetentajai iestādei, lai tā varētu apstiprināt atbildības nodošanu.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai par visiem sākotnējiem apstiprinājuma lēmumiem, kurus kompetentā iestāde sagatavojusi saskaņā ar 1. punktu, arī par operatora iesniegtiem ziņojumiem un citiem materiāliem, kurus kompetentā iestāde izskatījusi pirms lēmuma pieņemšanas. Sešu mēnešu laikā pēc paziņošanas Komisija var sniegt atzinumu par sākotnējiem apstiprinājuma lēmumiem.

3. Kompetentā iestāde paziņo Komisijai galīgo lēmumu un tā pamatojumu, ja lēmums atšķiras no Komisijas atzinuma.

4. Kopā ar 3. punktā minēto apstiprinājuma lēmumu kompetentā iestāde saskaņā ar 17. panta 2. un 3. punktu var paziņot operatoram atjauninātas prasības par uzglabāšanas vietas noslēgšanu un ievadīšanas iekārtu demontāžu. Atbildības nodošana notiek tad, kad uzglabāšanas vieta ir noslēgta un ievadīšanas iekārtas demontētas.

5. Pēc atbildības nodošanas saskaņā ar 1. līdz 4. punktu monitoringu var pārtraukt. Tomēr, ja konstatē noplūdes vai nopietnus pārkāpumus, monitoringu atsāk tādā apmērā, lai izvērtētu problēmas nopietnību un korektīvo pasākumu efektivitāti.

6. Pēc atbildības nodošanas kompetentajai iestādei saskaņā ar 1. līdz 4. punktu vairs nav iespējams piedzīt izmaksas no iepriekšējā operatora.

7. Ja uzglabāšanas vieta ir slēgta saskaņā ar 17. panta 1. punkta c) apakšpunktu, atbildības nodošanu uzskata par veiktu, tiklīdz visi pieejamie pierādījumi liecina par to, ka uzglabātais CO₂ tiks nenoplūstot uzglabāts neierobežoti ilgu laiku, un tiklīdz uzglabāšanas vieta ir noslēgta un ievadīšanas iekārtas demontētas.

19. pants Finansiālais nodrošinājums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pirms uzglabāšanas atļaujas pieteikuma iesniegšanas pieteikuma iesniedzējs saskaņā ar dalībvalsts paredzētajiem noteikumiem uzrāda piemērotu nodrošinājumu, piemēram, finansiālo nodrošinājumu vai citu līdzvērtīgu garantiju, lai dalībvalsts pārliecinātos, ka iesniedzējs spēj izpildīt visus pienākumus, kas izriet no atļaujas saņemšanas saskaņā ar šo direktīvu, tostarp pienākumus saistībā ar slēgšanas procedūru un

pēcslēgšanas nosacījumiem, kā arī jebkādos citus pienākumus, kas izriet no iekļaušanas Direktīvas 2003/87/EK darbības jomā.

2. Finansiālo nodrošinājumu vai citu līdzvērtīgo garantiju, kas minēta 1. punktā, glabā:
 - a) tik ilgi pēc uzglabāšanas vietas slēgšanas saskaņā ar 17. panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktu, kamēr atbildība par uzglabāšanas vietu tiek nodota kompetentajai iestādei saskaņā ar 18. panta 1. līdz 4. punktu;
 - b) tik ilgi pēc uzglabāšanas atļaujas atsaukšanas saskaņā ar 11. panta 3. punktu,
 - i) līdz tiek izdota jauna uzglabāšanas atļauja;
 - ii) ja uzglabāšanas vieta ir slēgta saskaņā ar 17. panta 1. punkta c) apakšpunktu, līdz atbildības nodošana tiek uzskatīta par veiktu saskaņā ar 18. panta 7. punktu.

5. NODAĻA

Trešo pušu piekļuve

20. pants

Piekļuve transporta tīklam un uzglabāšanas vietām

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu potenciālajiem lietotājiem iespēju piekļūt CO₂ transporta tīkliem un uzglabāšanas vietām, lai ģeoloģiski uzglabātu saražoto un uztverto CO₂ saskaņā ar 2. līdz 4. punktu.
2. Dalībvalsts izlemj, kā nodrošināt 1. punktā minēto piekļuvi. Dalībvalsts cenšas nodrošināt godīgu un atvērtu piekļuvi, ņemot vērā:
 - a) uzglabāšanas tilpumu, kas ir pieejams vai pamatoti var tikt izbrīvēts saskaņā ar 4. pantu noteiktajās teritorijās, kā arī transportēšanas iespējas, kas ir pieejamas vai pamatoti var tikt nodrošinātas;
 - b) dalībvalsts CO₂ samazināšanas saistību apjomu saskaņā ar starptautiskiem tiesību instrumentiem un Kopienas tiesību aktiem, kuru valsts vēlas izpildīt, izmantojot CO₂ uztveršanu un ģeoloģisku uzglabāšanu;
 - c) vajadzību liegt piekļuvi, ja pastāv tehnisko specifikāciju nesakritība, kuru pamatoti nav iespējams likvidēt;
 - d) vajadzību cienīt uzglabāšanas vietas vai CO₂ transporta tīkla īpašnieka vai operatora pienācīgi pamatotās vajadzības un visu pārējo personu intereses, kas izmanto šīs uzglabāšanas vietas vai tīklu, kā arī attiecīgās pārstrādes vai apstrādes vietas, kas varētu tikt ietekmētas;
 - e) vajadzību piemērot attiecīgus valsts tiesību aktus un administratīvas procedūras atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem, lai izdotu atļaujas ražošanai vai piegādes tīklu attīstīšanai.

3. CO₂ transportēšanas tīklu operatori un uzglabāšanas vietu operatori var liegt piekļuvi jaudas vai tilpuma trūkuma dēļ. Jebkurš atteikums ir pienācīgi jāpamato.

4. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka uzņēmums, kas atsaka piekļuvi, pamatojot to ar jaudas vai savienojuma trūkumu, veic nepieciešamos uzlabojumus, ja tas ir ekonomiski izdevīgi vai ja potenciālais klients ir gatavs par to maksāt, ar noteikumu, ka tas neatstās negatīvu ietekmi uz CO₂ transportēšanas un ģeoloģiskās uzglabāšanas drošumu videi.

21. pants *Strīdu izšķiršana*

1. Dalībvalstis izveido strīdu izšķiršanas procedūru, tostarp iestādi, kas nav saistīta ne ar vienu no pusēm un var piekļūt visai attiecīgajai informācijai, lai strīdus par piekļuvi CO₂ transportēšanas tīkliem un uzglabāšanas vietām varētu ātri atrisināt, ņemot vērā 20. panta 2. punktā minētos kritērijus un pušu skaitu, kas var būt iesaistītas pārrunās par šādu piekļuvi.

2. Ja rodas pārrobežu strīds, piemēro tās dalībvalsts strīdu izšķiršanas procedūru, kuras jurisdikcijā atrodas CO₂ transportēšanas tīkls vai uzglabāšanas vieta, kurai liegta piekļuve. Ja pārrobežu strīda gadījumā CO₂ transportēšanas tīkls vai uzglabāšanas vieta ir vairāku dalībvalstu jurisdikcijā, attiecīgās dalībvalstis apspriežas savā starpā, lai nodrošinātu šīs direktīvas noteikumu vienādu piemērošanu.

6. NODAĻA **Vispārīgi noteikumi**

22. pants *Kompetentā iestāde*

Dalībvalstis izveido vai norīko kompetentu iestādi vai iestādes, kas ir atbildīgas par šajā direktīvā noteikto pienākumu izpildi. Ja norīko vairāk nekā vienu kompetento iestādi, to darbs, kas veikts saskaņā ar šo direktīvu, ir jākoordinē.

23. pants *Pārrobežu sadarbība*

Ja CO₂ transportē pāri robežai, tiek izmantotas pārrobežu uzglabāšanas vietas vai pārrobežu uzglabāšanas kompleksi, iesaistīto dalībvalstu kompetentās iestādes kopīgi izpilda prasības, kas noteiktas šajā direktīvā un citos attiecīgajos Kopienas tiesību aktos.

24. pants *Slēgto uzglabāšanas vietu reģistrs*

1. Kompetentā iestāde izveido un uztur visu slēgto uzglabāšanas vietu un tās ietverošo uzglabāšanas kompleksu reģistru, tajā iekļaujot arī šo teritoriju kartes.

2. Kompetentā valsts iestāde šā reģistra datus ņem vērā attiecīgajās plānošanas procedūrās, kā arī izdodot atļaujas jebkādi darībai, kura var ietekmēt vai kuru var ietekmēt CO₂ ģeoloģiska uzglabāšana slēgtajās uzglabāšanas vietās.

3. Kad reģistrs ir izveidots, un tiklīdz tajā parādās jauna informācija, par to ziņo Komisijai.

25. pants

Dalībvalstu sniegtie ziņojumi

1. Dalībvalstis ik pēc trijiem gadiem iesniedz Komisijai ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu. Pirmais ziņojums jānosūta Komisijai līdz 2011. gada 30. jūnijam. Ziņojumu gatavo, par pamatu izmantojot anketu vai plānu, kuru Komisija sagatavo saskaņā ar Direktīvas 91/692/EEK 6. pantā noteikto kārtību. Šo anketu vai plānu nosūta dalībvalstīm vismaz sešus mēnešus pirms ziņojuma iesniegšanas termiņa.

2. Pamatojoties uz 1. punktā minētajiem ziņojumiem, Komisija publicē ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu.

3. Komisija dalībvalstu kompetentajām iestādēm organizē informācijas apmaiņu par Direktīvas piemērošanu.

26. pants

Sodi

Dalībvalstis paredz noteikumus par sodiem, kurus piemēro par to noteikumu pārkāpumiem, ko attiecīgā valsts pieņēmusi saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai minētos noteikumus īstenotu. Paredzētajiem sodiem jābūt efektīviem, samērīgiem un preventīviem. Dalībvalstis paziņo par šiem noteikumiem Komisijai līdz, vēlākais, dienai, kas norādīta 36. pantā, un nekavējoties ziņo par visiem turpmākajiem šo noteikumu grozījumiem.

27. pants

Pielikumu grozījumi

Komisija drīkst grozīt pielikumus. Pasākumus, kas paredzēti nebūtisko šīs direktīvas elementu grozīšanai, pieņem saskaņā ar regulatīvo kontroles procedūru, kas minēta 28. panta 2. punktā.

28. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Klimata pārmaiņu komiteja.

2. Ja atsaucas uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

7. NODAĻA Grozījumi

29. pants

Grozījumi Direktīvā 85/337/EEK

Direktīvu 85/337/EEK groza šādi.

1) Direktīvas I pielikumā izdara šādus grozījumus:

a) minētā pielikuma 16. punktu aizstāj ar šādu.

"16. Cauruļvadi gāzes, naftas un ķīmisko vielu transportēšanai un cauruļvadi oglekļa dioksīda plūsmu transportēšanai uz ģeoloģiskās uzglabāšanas vietu, kuru diametrs pārsniedz 800 mm un garums – 40 km, tostarp ar tiem saistītās kompresijas stacijas."

b) pievieno šādu 23. un 24. punktu:

"23. Uzglabāšanas vietas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu XX/XX/EK(*).

24. Iekārtas CO₂ plūsmu uztveršanai, lai tās ģeoloģiski uzglabātu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu XX/XX/EK(*), no šajā pielikumā minētajām iekārtām, kā arī tad, ja gadā uztvertais CO₂ apjoms ir 1,5 megatonnas vai vairāk.

(*) OV L..., ..., .. lpp."

2) Direktīvas II pielikumā 3. punktam pievieno šādu j) punktu:

"j) Iekārtas CO₂ plūsmu uztveršanai, lai tās ģeoloģiski uzglabātu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu XX/XX/EK(*), no šīs direktīvas I pielikumā neminētām iekārtām.

(*) OV L..., ..., .. lpp."

30. pants

Grozījumi Direktīvā 96/61/EK

Direktīvas 96/61/EK I pielikumā pievieno šādu 6.9. punktu:

"6.9. CO₂ plūsmu uztveršana no iekārtām, kas minētas šajā direktīvā, ģeoloģiskai uzglabāšanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu XX/XX/EK(*).

(*) OV L..., ..., .. lpp."

31. pants
Grozījumi Direktīvā 2000/60/EK

Direktīvas 2000/60/EK 11. panta 3. punkta j) apakšpunktā pēc trešā ievilkuma ievieto šādu ievilkumu:

“ – oglekļa dioksīda plūsmu ievadīšana uzglabāšanai ģeoloģiskos veidojumos, kurus dabīgu iemeslu dēļ nākotnē nevarēs izmantot citiem mērķiem, ja ievadīšana nav pretrunā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu XX/XX/EK.(*);

(*) OV L..., ..., .. lpp."

32. pants
Grozījumi Direktīvā 2001/80/EK

Direktīvā 2001/80/EK pievieno šādu 9.a pantu:

"9.a pants

Dalībvalstis nodrošina, ka visām sadedzināšanas iekārtām, kuru jauda ir 300 megavati vai lielāka un kurām sākotnējā būvatļauja vai, ja šādu procedūru nepiemēro, sākotnējā ekspluatācijas atļauja izdota pēc Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas XX/XX/EK(*) stāšanās spēkā, objektā pietiek telpas ierīcei, kas nepieciešama CO₂ uztveršanai un kompresijai, un ka ir novērtēta piemērotu uzglabāšanas vietu un transporta tīklu pieejamība, kā arī tehniskās iespējas CO₂ uztveršanas ierīču vēlākai uzstādīšanai.

(*) OV L..., ..., .. lpp."

33. pants
Grozījumi Direktīvā 2004/35/EK

Direktīvas 2004/35/EK III pielikumā pievieno šādu 14. punktu:

"14. Uzglabāšanas vietu ekspluatācija saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu XX/XX/EK(*);

(*) OV L..., ..., .. lpp."

34. pants
Grozījumi Direktīvā 2006/12/EK

Direktīvas 2006/12/EK 2. panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) atmosfērā izmestas gāzveida izplūdes un oglekļa dioksīds, kas uztverts un transportēts ģeoloģiskai uzglabāšanai un ģeoloģiski uzglabāts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas XX/XX/EK(*) noteikumiem;

(*) OV L..., ..., .. lpp."

35. pants
Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1013/2006

Regulas (EK) Nr. 1013/2006 1. panta 3. punktā pievieno šādu h) apakšpunktu:

“h) CO₂ sūtījumiem ģeoloģiskai uzglabāšanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas XX/XX/EK(*) noteikumiem;

(*) OV L..., ..., .. lpp."

8. NODAĻA
Nobeiguma noteikumi

36. pants
Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz [1 gads pēc tās publicēšanas]. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmus minēto noteikumu tekstus, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsaucē.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus galvenos to tiesību aktu noteikumus, kurus tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

37. pants
Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

38. pants
Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

I PIELIKUMS

4. PANTĀ MINĒTĀ UZGLABĀŠANAS VIETU RAKSTUROJUMA UN NOVĒRTĒJUMA KRITĒRIJI

Uzglabāšanas vietu raksturojums un novērtējums, kas minēts 4. pantā, jāveic četros posmos, ņemot vērā turpmāk minētos kritērijus. Atkāpes no viena vai vairākiem kritērijiem ir pieņemamas, ja tās neapdraud raksturojuma vai novērtējuma atbilstību saskaņā ar 4. pantu.

1. posms. Datu vākšana

Jāapkopo pietiekams datu daudzums, lai izveidotu *volumetrisku un dinamisku trīsdimensiju (3D) zemes modeli* uzglabāšanas vietai un uzglabāšanas kompleksam, tostarp pārsedzošā ieža slānim un apkārtējai teritorijai ar hidrauliski savienotajām vietām. Šajos datos jāiekļauj vismaz šādi būtiski kompleksie raksturlielumi:

- a) rezervuāra ģeoloģija un ģeofizika;
- b) hidroģeoloģija (jo īpaši dzeramā gruntsūdens klātbūtne);
- c) rezervuāra inženiertehniskie parametri (arī poru tilpuma aprēķini CO₂ ievadīšanai un maksimāli uzglabājama apjoms, spiediena un temperatūras režīms, spiediena tilpumuzvedība kā formāciju raksturojošs ievadāmības rādītājs, ievadīšanas kumulatīvais ātrums un laiks);
- d) ģeoķīmija (šķīšanas ātrums, mineralizācijas ātrums);
- e) ģeomehānika (caurlaidība, plaisu spiediens);
- f) seismiskās īpašības (izraisītu zemestrīču iespējamības novērtējums);
- g) dabīgu un mākslīgu tukšumu, kuru dēļ varētu rasties noplūde, esība un stāvoklis;

Jādokumentē šādi kompleksa apkārtnes raksturlielumi:

- h) ap uzglabāšanas kompleksu esošās domēnes, kuras varētu ietekmēt CO₂ uzglabāšana uzglabāšanas vietā;
- i) iedzīvotāju sadalījums reģionā virs uzglabāšanas vietas;
- j) attālums līdz vērtīgiem dabas resursiem (jo īpaši līdz *Natura 2000* teritorijām saskaņā ar Direktīvu 79/409/EEK un 92/43/EEK, dzeramajam gruntsūdenim un ogļūdeņražiem);
- k) iespējamā mijiedarbība ar citām darbībām (piemēram, ogļūdeņražu izpētes darbiem, to ieguvu un uzglabāšanu, ūdens nesējslāņu ģeotermisko izmantošanu);
- l) attālums līdz potenciālajam CO₂ avotam vai avotiem (ieskaitot aplēses par kopējo potenciālo CO₂ masu, kas ekonomiski ir pieejama uzglabāšanai).

2. posms. Uzglabāšanas kompleksa datorsimulācija

Izmantojot 1. posmā apkopotos datus, ar rezervuāru datorsimulēšanas palīdzību izveido potenciālā uzglabāšanas kompleksa *trīsdimensionālu statistisku ģeoloģisku zemes modeli* vai šādu modeļu kopumu, iekļaujot arī pārsedzošā ieža slāni un hidrauliski savienotās vietas. Statiskais ģeoloģiskais zemes modelis vai modeļi raksturo šādas kompleksa īpašības:

- a) fiziskā nosprostojuma ģeoloģiskā struktūra;
- b) rezervuāra ģeomehāniskās un ģeoķīmiskās īpašības;
- c) defektu vai plaisu esība un defektu/plaisu noslēgšana;
- d) pārslodze (pārsedzošā ieža slānis, noslēguma materiāls, poraini un caurlaidīgi horizonti);
- e) uzglabāšanas veidojuma platība un vertikālais apjoms;
- f) poru tilpums (ieskaitot porainības sadalījumu);
- g) visas citas būtiskās īpašības.

Nenoteiktību, kas saistās ar katru no modeļa izveides parametriem, novērtē, izstrādājot vairākus scenārijus katram parametram un aprēķinot attiecīgo ticamības robežu. Pārbauda arī jebkuru nenoteiktību, kas ir saistīta ar pašu modeli.

3. posms. Drošības, jutīguma un bīstamības raksturojums

3.1. posms. Drošības raksturojums

Drošības raksturojums balstās uz dinamisko modelēšanu, kas sastāv no dažādām laika posma simulācijām, kurās CO₂ tiek ievietots uzglabāšanas vietās, izmantojot trīsdimensionālo(-s) statisko(-s) ģeoloģisko(-s) zemes modeli(-us) datorizētajā uzglabāšanas kompleksa simulatorā, kas tika izveidots 2. posmā. Tiek ņemti vērā šādi faktori:

- a) iespējamie ievietošanas ātrumi un CO₂ īpašības;
- b) pāra procesu modelēšanas iedarbība (*t.i.* veids, kādā atsevišķi efekti mijiedarbojas simulatorā(-os));
- c) reaktīvie procesi (*t.i.* veids, kādā ievadītā CO₂ reakcijas modelī reaģē ar *in situ* materiāliem);
- d) izmantotais rezervuāra simulators (lai apstiprinātu konkrētus secinājumus, iespējams, jāizmanto vairāki simulatori);
- e) īstermiņa un ilgtermiņa simulācijas (lai uzzinātu CO₂ likteni un uzvedību vairāku desmitu un simtu gadu laikā, tostarp CO₂ izšķīšanas ātrumu ūdenī).

Dinamiskajai modelēšanai jāsniedz ieskats par:

- f) spiediena tilpuma uzvedību pret uzglabāšanas veidojuma laiku;

- g) telpisko un vertikālo CO₂ apjomu pret laiku;
- h) CO₂ plūsmas veidu rezervuārā, tostarp fāžu uzvedību;
- i) CO₂ nosprostošanas mehānismiem un ātrumu (tostarp izplūdes vietas un sānu un vertikālie pildījumi);
- j) sekundārajām saturēšanas sistēmām vispārējā uzglabāšanas kompleksā;
- k) uzglabāšanas tilpumu un spiediena gradientiem uzglabāšanas vietā;
- l) uzglabāšanas veidojuma(-u) un pārsedzošā ieža slāņa plaisāšanas risku;
- m) risku, ka CO₂ var iekļūt pārsedzošā ieža slānī (*piem.*, tādēļ, ka pārsniegts spiediens pie pārsedzošā ieža slāņa kapilāru ieejām vai tādēļ, ka pārsedzošā ieža slānis ir sadrupis);
- n) noplūdes risku caur pamestām vai nepareizi noslēgtām akām;
- o) migrācijas ātrumu (atvērtos rezervuāros);
- p) plaisu aizpildīšanas ātrumiem;
- q) izmaiņām veidojuma(-u) šķidrumu ķīmijā un izrietošajām reakcijām (*piem.*, pH izmaiņas, minerālu formācija un reaktīvās modelēšanas iekļaušana, lai novērtētu iedarbību);
- r) veidojuma šķīdumu pārvietošanu.

3.2. posms. *Jutīguma raksturojums*

Tiek veiktas vairākas simulācijas, lai noteiktu novērtējuma jutīgumu pret pieņēmumiem, kas izdarīti par konkrētiem parametriem. Simulācijas balstās uz mainīgiem parametriem statistiskajā(-os) ģeoloģiskajā(-os) zemes modelī(-os), kā arī mainīgām ātruma funkcijām un pieņēmumiem dinamiskajā modelēšanā. Jebkāds nozīmīgs jutīgums ir jāņem vērā riska izvērtējumā.

3.3. posms. *Bīstamības raksturojums*

Briesmu raksturojums tiek veikts, raksturojot iespējamību noplūdei no uzglabāšanas kompleksa, kā noteikts, izmantojot dinamisko modelēšanu un drošības raksturojumu, kas aprakstīts iepriekš. Tas attiecas, *inter alia*, arī uz:

- a) iespējamām noplūdes ceļiem;
- b) iespējamo noplūdes gadījumu nopietnību noteiktajiem noplūdes ceļiem (plūsmas ātrumi);
- c) kritiskajiem parametriem, kas ietekmē iespējamo noplūdi (*piem.*, maksimālais rezervuāra spiediens, maksimālais ievietošanas ātrums, jutīgums pret dažādiem pieņēmumiem statistiskajā ģeoloģiskajā zemes modelī(-os) utt.);

- d) CO₂ uzglabāšanas sekundārajiem efektiem, tostarp pārvietotiem formācijas šķidrumiem un jaunām vielām, kas radušās CO₂ uzglabāšanas rezultātā;
- e) jebkādiem citiem faktoriem, kas var radīt draudus cilvēku veselībai vai videi (*piem.*, ar projektu saistītas fiziskas struktūras).

Briesmu raksturojumā tiek iekļauta virkne iespējamo scenāriju, tostarp tādi, kas pārbauda uzglabāšanas kompleksa drošību ekstrēmos apstākļos.

4. posms. Riska novērtējums

Riska novērtējums ietver scenāriju virkni, kas izstrādāta 3. posma briesmu raksturojuma laikā, un tajā ietilpst:

- a) *saskares novērtējums* – balstīts uz vides un cilvēku populācijas sadalījuma virs uzglabāšanas kompleksa raksturojumiem un uz potenciālās CO₂ uzvedības un likteņa, kas noplūdis no 3. posmā noteiktajiem iespējamajiem ceļiem;
- b) *iedarbības novērtējums* – balstīts uz konkrētu sugu, kopienu vai dzīvotņu jutīgumu saistībā ar potenciāliem noplūdes gadījumiem, kas tika noteikti 3. posmā. Ja nepieciešams, tas iekļauj iedarbības rezultātus pēc saskares ar paaugstinātu CO₂ koncentrāciju biosfērā (iekļaujot augsni, jūras nogulsnes un dziļūdeņus (smakšana, hiperkapnija) un samazinātu pH šajā vidēs noplūduša CO₂ dēļ). Iekļauj arī novērtējumu par iedarbības rezultātiem, ko izraisa citas vielas, kas var būt noplūdušās CO₂ plūsmās (netīrumi, kas bijuši jau ievadot, vai jaunas vielas, kas izveidojušās CO₂ uzglabāšanas laikā). Šie iedarbības rezultāti tiek apskatīti pēc laika un telpas skalas un saistīti ar virkni atšķirīga lieluma noplūdes gadījumu;
- c) *riska raksturojums* – ietver novērtējumu par vietas drošību un integritāti īstermiņā un ilgtermiņā, tostarp noplūdes riska novērtējumu piedāvātajos lietošanas apstākļos un sliktāko iespējamo ietekmi uz vidi un veselību. Riska raksturoju veido, balstoties uz briesmu, saskares un iedarbības novērtējumiem. Tajā iekļauj nenoteiktības avotu novērtējumu.

II PIELIKUMS

KRITĒRIJI 13. PANTA 2. PUNKTĀ MINĒTĀ MONITORINGA PLĀNA IZVEIDEI UN ATJAUNINĀŠANAI UN PĒCSLĒGŠANAS MONITORINGAM

1. Monitoringa plāna izveide un atjaunināšana

Direktīvas 13. panta 2. punktā minētais monitoringa plāns tiek izveidots un atjaunināts atbilstoši 13. panta 1. punktā noteiktajām monitoringa prasībām, ievērojot šādus kritērijus.

1.1. Plāna izveide

Monitoringa plāns ietver sīkāku informāciju par monitoringu, kas tiks izmantots projekta galvenajos posmos, tostarp par pamatstandarta, darbības un pēcslēgšanas monitoringu. Katram posmam tiek precizēti šādi faktori:

- a) monitoringam pakļautie parametri;
- b) izmantotā monitoringa tehnoloģija un tehnoloģijas izvēles pamatojums;
- c) monitoringa vietas un telpisko paraugu ņemšanas loģiskais pamats;
- d) lietošanas biežums un laika paraugu ņemšanas loģiskais pamats.

Monitoringam pakļautie parametri tiek noteikti tā, lai sasniegtu monitoringa mērķi. Tomēr, plāns jebkurā gadījumā ietver nepārtrauktu vai neregulāru monitoringu šādiem faktoriem:

- e) CO₂ izgaistošajiem izmešiem ievadīšanas vietā;
- f) CO₂ tilpuma plūsmai pie ievadīšanas urbumu izejām;
- g) CO₂ spiedienam un temperatūrai ievadīšanas urbumu izejās (lai noteiktu masas plūsmu);
- h) ievadītā materiāla ķīmiskajai analīze;
- i) rezervuāra temperatūrai un spiedienam (lai noteiktu CO₂ fāzu uzvedību un stāvokli).

Monitoringa tehnoloģijas izvēle balstās uz labāko pieejamo praksi tās izveides brīdī. Tiek izvērtētas un pienācīgi izmantotas šādas iespējas:

- j) tehnoloģijas, ar kurām iespējams noteikt CO₂ klātbūtni, atrašanās vietu un migrācijas ceļus pazemē;
- k) tehnoloģijas, ar kurām iespējams iegūt informāciju par spiediena tilpuma uzvedību un CO₂ grīstes telpiskā/vertikālā piesātinājuma izvietojumu, pielietojot skaitlisku 3D simulāciju uzglabāšanas formāciju 3D ģeoloģiskajos modeļos, kas izveidoti saskaņā ar 4. pantu un I pielikumu;
- l) tehnoloģijas, ar kuru palīdzību var iegūt plašu telpisko atvērumu, lai iegūtu informāciju par jebkādiem, agrāk neatrastiem potenciāliem noplūdes ceļiem visa

uzglabāšanas kompleksa telpiskajās dimensijās un aiz tām, ja tiek konstatētas nozīmīgas novirzes vai CO₂ migrācija no uzglabāšanas kompleksa.

1.2. Plāna atjaunināšana

Monitoringa laikā apkopotie dati tiek pārbaudīti. Iegūtie rezultāti tiek salīdzināti ar uzvedību, kāda tika paredzēta dinamiski simulējot 3D spiediena tilpuma un piesātinājuma uzvedību saskaņā ar drošības raksturojumu, kas aprakstīts 4. pantā un I pielikuma 3. posmā.

Ja tiek pamanītas nozīmīgas atšķirības starp novērtoto un paredzēto uzvedību, 3D modelis tiek mainīts tā, lai tas atspoguļotu novēroto uzvedību. Veicamās izmaiņas balstās uz datu novērojumiem, kas iegūti monitoringa plānā, un, ja nepieciešams nodrošināt pārliecību par izmaiņu pieņēmumiem, tiek iegūti papildu dati.

Izmainītais(-ie) 3D modelis(-i) tiek izmantots, lai atkārtotu I pielikuma 2. un 3. posmu tā, lai radītu jaunus briesmu scenārijus un plūsmas ātrumus. Jaunos scenārijus izmanto, lai pārskatītu un atjauninātu riska novērtējumu, kas sagatavots saskaņā ar I pielikuma 4. posmu.

Ja salīdzināšanas vai modeļa izmaiņu rezultātā tiek atrasti jauni CO₂ avoti, ceļi un plūsmas ātrumi, arī monitoringa plāns tiek attiecīgi atjaunināts.

2. Pēcslēgšanas monitorings

Pēcslēgšanas monitoringa pamatā ir informācija, kas apkopota un modelēta, īstenojot monitoringa plānu, kurš minēts 13. panta 2. punktā un šā pielikuma 1.2. punktā. Tā galvenais uzdevums ir nodrošināt informāciju, kas nepieciešama saistībā ar 18. panta 1. punktu.

TIESĪBU AKTA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA NOSAUKUMS

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu un Padomes Direktīvu 85/337/EEK un 96/61/EK, Direktīvu 2000/60/EK, 2001/80/EK, 2004/35/EK, 2006/12/EK un Regulas (EK) Nr. 1013/2006 grozīšanu

2. *ABM/ABB* (BUDŽETA LĪDZEKĻU VADĪBA VAI SADALE PA DARBĪBAS JOMĀM)

Vide (*ABB* kods 0703: Kopienas vides politikas un tiesību aktu īstenošana)

3. BUDŽETA POZĪCIJAS

3.1. Budžeta pozīcijas (darbības pozīcijas un atbilstīgā tehniskā un administratīvā atbalsta pozīcijas (*ex BA* pozīcijas)), norādot nosaukumu

Finanšu instruments videi (*LIFE*+ 2007.–2013. gads) (07.03.07.)

3.2. Darbības un finansiālās ietekmes ilgums

Saistībā ar CO₂ uzglabāšanas vietu izmantošanas sākotnējām atļaujām pieņemto lēmumu pārskatīšanai, kuru veic Komisija, nav noteikts laika ierobežojums. Finansēšanas noteikumu ilgumu atlīdzības maksāšanai ekspertiem nosaka Finanšu instruments videi (*LIFE*+) Vides politika un pārvaldība: 1.1.2007. līdz 31.12.2013.

3.3. Budžeta informācija (vajadzības gadījumā pievienot papildu rindas)

Budžeta pozīcija	Izdevumu veids		Jauns	EBTA iemaksa	Kandidātvalstu iemaksas	Finanšu plāna pozīcija
070307	Fakult.	Dif.	JĀ	NĒ	NĒ	Nr. 2

4. RESURSU KOPSAVILKUMS

4.1. Finanšu resursi

4.1.1. Saistību apropriāciju (*SA*) un maksājumu apropriāciju (*MA*) kopsavilkums

miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Izdevumu veids	Iedaļa Nr.		2008	2009	2010	2011	2012	2013. un turpmākie gadi	Kopā
----------------	------------	--	------	------	------	------	------	-------------------------	------

Darbības izdevumi²¹

Saistību apropriācijas (SA)	8.1.	a	0	0	0	0,6068	0,6068	0,6068	3,6228
Maksājumu apropriācijas (MA)		b	0	0	0	0,6068	0,6068	0,6068	3,6228

Pamatsummā ietvertie administratīvie izdevumi²²

Tehniskais un administratīvais atbalsts (nedif.)	8.2.4.	c	0	0	0	0	0	0	0
--	--------	---	---	---	---	---	---	---	---

PAMATSUMMAS KOPAPJOMS

Saistību apropriācijas (SA)		a+c	0	0	0	0,6068	0,6068	0,6068	3,6228
Maksājumu apropriācijas (MA)		b+c	0	0	0	0,6068	0,6068	0,6068	3,6228

Pamatsummā neietvertie administratīvie izdevumi²³

Cilvēkresursu izmaksas un saistītie izdevumi (nedif.)	8.2.5.	d	0	0	0	0,0648	0,0648	0,0648	0,1944
Pamatsummā neietvertās administratīvās izmaksas, izņemot cilvēkresursu izmaksas un saistītos izdevumus (nedif.)	8.2.6.	e	0	0	0,027	0,096	0,046	0,096	0,265

Kopējās orientējošās izmaksas

KOPĀ — SA, ieskaitot cilvēkresursu izmaksas		a+c+d+e	0	0	0,027	0,7676	0,7176	0,7676	2,2798
KOPĀ — MA, ieskaitot cilvēkresursu izmaksas		b+c+d+e	0	0	0,027	0,7676	0,7176	0,7676	2,2798

Ziņas par līdzfinansējumu

Ja priekšlikumā paredzēts dalībvalstu vai cits līdzfinansējums (norādīt finansētāju), līdzfinansējuma apjoms jānorāda šajā tabulā (ja finansētāji ir vairāki, var pievienot papildu rindas).

miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

²¹ Izdevumi, kas nav ietverti attiecīgās xx. sadaļas xx 01. nodaļā.

²² Izdevumi, kas ietverti xx sadaļas xx 01 04. pantā.

²³ Izdevumi, kas ietverti xx 01 nodaļā, izņemot xx 01 04. vai xx 01 05. pantu.

Līdzfinansētājs		2008	2009	2010	2011	2012	2013. un turpmākie gadi	Kopā
.....	f	0	0	0	0	0	0	0
KOPĀ — SA, ieskaitot līdzfinansējumu	a+c +d +e +f	0	0	0,027	0,7676	0,7176	0,7676	2,2798

4.1.2. Saderība ar finanšu plānojumu

- ☒ Priekšlikums ir saderīgs ar pašreizējo finanšu plānojumu
- ☐ Pieņemot priekšlikumu, jāpārplāno attiecīgā pozīcija finanšu plānā
- ☐ Pieņemot priekšlikumu, var būt jāpiemēro Iestāžu nolīguma noteikumi²⁴ (par elastības fondu vai finanšu plāna pārskatīšanu)

4.1.3. Finansiālā ietekme uz ieņēmumiem

- ☒ Priekšlikums finansiāli neietekmē ieņēmumus
- ☐ Priekšlikumam ir finansiāla ietekme uz ieņēmumiem, un tā ir šāda:

miljonos EUR (1 zīme aiz komata)

Budžeta pozīcija	Ieņēmumi	Pirms darbības [Gads n-1]	Pēc darbības					
			[Gads n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] 25
	a) nominālie ieņēmumi							
	b) ieņēmumu izmaiņas	Δ						

4.2. Cilvēkresursi, izteikti ar pilna laika ekvivalentu, FTE (arī ierēdņi, pagaidu darbinieki un ārstata darbinieki) — sīkāk skatīt 8.2.1. punktā

Gada vajadzības	2008	2009	2010	2011	2012	2013. un turpmākie gadi
Kopā — cilvēkresursi	0	0	0	0,6	0,6	0,6

²⁴ Skatīt Iestāžu nolīguma 19. un 24. punktu.

²⁵ Vajadzības gadījumā (ja darbības ilgums pārsniedz 6 gadus) pievienot papildu slejas.

5. RAKSTUROJUMS UN MĒRĶI

5.1. Īstermiņa vai ilgtermiņa vajadzības

CO₂ ģeoloģiskā uzglabāšana ir jauna tehnoloģija, un priekšlikumā atspoguļotas prasības uzglabāšanas vietu izmantojuma atļaušanai. Tā kā, pareizi izvēloties vietu, turpmāku noplūžu un ar tām saistīto seku risks tiek samazināts līdz minimumam, atļauja izveidot uzglabāšanas vietu ir nozīmīgs lēmums. Ieviešanas sākumstadijā pasākumi, kas nodrošina saskaņotu pieeju, piešķirot atļaujas par uzglabāšanas vietām, Eiropas Savienībā ir ļoti vēlamai.

5.2. Pievienotā vērtība, ko rada Kopienas iesaistīšanās, priekšlikuma saskanība ar citiem finanšu instrumentiem un iespējamā sinerģija

Piedāvātais mehānisms, lai nodrošinātu saskaņotu atļauju piešķiršanu, ir sākotnējo atļauju pārskatīšana Kopienas līmenī un Komisijas atzinums. Ar pārskatīšanas palīdzību tiks: i) pārbaudīta direktīvas prasību ieviešana konkrētajā uzglabāšanas vietā, ii) noskaidrots, vai veiktā analīze ir pietiekama, lai ļautu novērtēt direktīvas prasību izpildi, jo īpaši saistībā ar iespējamu noplūdi un ietekmi uz vidi un veselību, iii) novērtēta analīzē izmantoto datu un rīku/metozu uzticamība un iv) noskaidrots, cik pamatoti ir sākotnējās atļaujas nosacījumi.

5.3. Priekšlikuma mērķi, sagaidāmie rezultāti un atbilstīgie ABM rādītāji

Ar atļaujām saistīto lēmumu pārskatīšanas mērķis ir nodrošināt salīdzināmu šā priekšlikuma noteikumu īstenošanu, kas paredzēti, lai panāktu drošu CO₂ uzglabāšanu. Pārskatīšanas rezultāti un gūtā pieredze būs pamatā vispārēju vadlīniju veidošanai par šo noteikumu īstenošanu.

5.4. Īstenošanas metode (orientējoši)

X *Pārvalda centralizēti*

X Pārvaldību īsteno tieši, to veic Komisija

☐ Pārvaldību īsteno netieši, atbildību deleģējot

☐ izpildaģentūrām

☐ Kopienas izveidotām iestādēm Finanšu regulas 185. panta nozīmē

☐ dalībvalstu publiskā sektora iestādēm vai tām struktūrām, kuras pilda publisko pasūtījumu

☐ *Pārvalda dalīti vai decentralizēti*

☐ kopā ar dalībvalstīm

☐ kopā ar trešām valstīm

☐ *Pārvalda kopā ar starptautiskām organizācijām (precizēt)*

Piezīmes:

6. UZRAUDZĪBA UN NOVĒRTĒŠANA

6.1. Uzraudzības sistēma

Komisija organizēs informācijas apmaiņu starp kompetentajām dalībvalstu iestādēm par ierosinātās direktīvas piemērošanu, informācijas aprītē iekļaujot arī ziņojumus par sākotnējo atļauju lēmumu pārskatīšanu.

Komisijas noslēgtie līgumi saistībā ar direktīvas ieviešanu nodrošinās Komisijas (vai tās pilnvarota pārstāvja) veiktu uzraudzību un finanšu kontroli un Revīzijas palātas veiktu revīziju, ja nepieciešams, uz vietas.

6.2. Novērtēšana

6.2.1. Provizorisks novērtējums

Šā priekšlikuma ietekmes novērtējumā veikta iespēju analīze direktīvas saskaņotai piemērošanai tās sākumstadijā un secināts, ka piemērotākā iespēja ir pārskatīšana Komisijā.

6.2.2. Pasākumi, kas veikti pēc starpposma novērtējuma vai retrospektīvā novērtējuma (ņemot vērā līdzšinējo pieredzi)

Nepiemēro

6.2.3. Turpmākās vērtēšanas noteikumi un periodiskums

Komisijas reizi trijos gados sniegtajā ziņojumā par direktīvas darbību iekļaus ziņas par sākotnējo atļauju lēmumu pārskatīšanu, tostarp par paveikto darbu piemērošanas saskaņotībā ES un gūtās pieredzes novērtējumu.

7. KRĀPŠANAS APKAROŠANAS PASĀKUMI

Iekšējo kontroles standartu Nr. 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21 piemērošana, kā arī Padomes Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam, principu pilnīga piemērošana.

Komisija nodrošina, ka, īstenojot saskaņā ar pašreizējo programmu finansējamās darbības, Kopienas finanšu intereses ir aizsargātas, piemērojot aizsardzības pasākumus pret krāpšanu, korupciju un jebkādam citām prettiesiskām darbībām, veicot efektīvas pārbaudes un atgūstot nepareizi izmaksātās summas, kā arī, ja ir atklāti pārkāpumi, piemērojot iedarbīgus, proporcionālus un preventīvus sodus saskaņā ar Padomes Regulu (EK, *Euratom*), Nr. 2988/95 un (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999.

8. ZIŅAS PAR RESURSIEM

8.1. Priekšlikuma mērķi un to sasniegšanas izmaksas

Saistību apropriācijas miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Mērķi, darbības un rezultāti	Rezultāta veids	Vidējās izmaksas	2008		2009		2010		2011		2012		2013. un turpmākie gadi		KOPĀ	
			Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas
DARBĪBAS MĒRĶIS Nr. 1 Zinātnisko ekspertu grupas veikta sākotnējo atļauju pārskatīšana																
Darbība Nr. 1 Sanāksmes, atlīdzības		0,003	0	0,000	0	0,000	0	0,000	2	0,006	2	0,006	2	0,006	6	0,018
Darbība Nr. 2 Novērtējumi		0,0004	0	0,000	0	0,000	0	0,000	2	0,0008	2	0,0008	2	0,0008	6	0,0048
Darbība Nr. 3 Izpētes		0,3	0	0,000	0	0,000	0	0,000	2	0,6	2	0,6	2	0,6	6	3,6
Starpsuma (mērķis Nr. 1)				0,000		0,000		0,000		0,6068		0,6068		0,6068		3,6228
KOPĀ — IZMAKSAS				0,000		0,000		0,000		0,6068		0,6068		0,6068		3,6228

8.2. Administratīvie izdevumi

8.2.1. Cilvēkresursu daudzums un veidi

Amata veids		Personāls, kas iesaistāms darbības pārvaldībā, izmantojot esošos un/vai papildu resursus (amata vietu skaits/ pilna laika ekvivalents)					
		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Ierēdņi vai pagaidu darbinieki: ²⁶ (XX 01 01)	A*/AD	0	0	0	0,4	0,4	0,4
	B*, C*/AS T	0	0	0	0,2	0,2	0,2
Personāls, ko finansē ²⁷ atbilstoši XX 01 02. pantam							
Pārējais personāls, ko finansē ²⁸ atbilstoši XX 01 04/05. pantam							
KOPĀ		0	0	0	0,6	0,6	0,6

8.2.2. No darbības izrietošie uzdevumi

A*/AD kategorijas ierēdnis nodrošina Zinātnisko ekspertu grupas sekretariāta darbību, ir atbildīgs par administratīvā atbalsta nodrošināšanu un par iekšējo procedūru ievērošanu Komisijas atzinuma pieņemšanā, ņemot vērā ekspertu grupas veikto novērtējumu. AST kategorijas ierēdnis nodrošina administratīvo atbalstu.

8.2.3. Cilvēkresursu plānošana (štatā)

- ☐ Amata vietas, kas patlaban iedalītas programmas pārvaldības vajadzībām, jāaizstāj ar citām vai jāpagarina termiņš, uz kādu tās iedalītas
- ☐ Amata vietas iedalītas saskaņā ar gada stratēģiskās plānošanas (GSP) un provizoriskā budžeta projekta (PBP) procedūru gadam n
- ☐ Amata vietas jāpieprasa nākamajā GSP/PBP procedūras ciklā
- ☒ Amata vietas jāiedala, pārgrupējot resursus attiecīgajā dienestā (iekšējā pārgrupēšana)
- ☐ Amata vietas nepieciešamas gadā n, bet nav iedalītas saskaņā ar GSP/PBP procedūru attiecīgajam gadam

²⁶ Atbilstīgās izmaksas NAV ietvertas pamatsummā.

²⁷ Atbilstīgās izmaksas NAV ietvertas pamatsummā.

²⁸ Atbilstīgās izmaksas ir ietvertas pamatsummā.

8.2.4. *Citi pamatsummā ietvertie administratīvie izdevumi (XX 01 04/05 – administratīvās pārvaldes izdevumi)*

miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Budžeta pozīcija (numurs un nosaukums)	2008	2009	2010	2011	2012	2013. un turpmākie gadi	KOPĀ
1. Tehniskais un administratīvais atbalsts (ietverot attiecīgās personāla izmaksas)							
Izpildaģentūras ²⁹							
Cita veida tehniskais un administratīvais atbalsts							
— iekšējais (<i>intra muros</i>)							
— ārējais (<i>extra muros</i>)							
Tehniskais un administratīvais atbalsts (kopā)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

8.2.5. *Cilvēkresursu izmaksas un saistītie izdevumi, kas nav ietverti pamatsummā*

miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Cilvēkresursu veids	2008	2009	2010	2011	2012	2013. un turpmākie gadi
Ierēdņi un pagaidu darbinieki (XX 01 01)	0	0	0	0,0648	0,0648	0,0648
Personāls, ko finansē atbilstīgi XX 01 02. pantam (palīgpersonāls, valsts norīkotie eksperti, līgumpersonāls u.c.) (norādīt budžeta pozīciju)						
Kopā — cilvēkresursu izmaksas un saistītie izdevumi (NAV ietverti pamatsummā)	0	0	0	0,0648	0,0648	0,0648

Aprēķins — *ierēdņi un pagaidu darbinieki*

Standarta alga A* /AD kategorijas ierēdnim saskaņā ar 8.2.1. punktu ir 0,108 miljoni EUR.

²⁹ Norādīt katrai izpildaģentūrai atbilstīgo tiesību akta finanšu pārskatu.

Aprēķins — *personāls, ko finansē atbilstīgi XX 01 02. pantam*

8.2.6. *Citi administratīvie izdevumi, kas nav ietverti pamatsummā*

miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

	2008	2009	2010	2011	2012	2013. un turpm ākie gadi	KOPĀ
XX 01 02 11 01 – Komandējumi	0	0	0	0,019	0,019	0,019	0,057
XX 01 02 11 02 – Sanāksmes un konferences	0	0	0	0,05	0	0,05	0,1
XX 01 02 11 03 – Komitejas ³⁰	0	0	0,027	0,027	0,027	0,027	0,108
XX 01 02 11 04 – Pētījumi un konsultēšanās							
XX 01 02 11 05 – Informācijas sistēmas							
2. Citi pārvaldības izdevumi (kopā) (XX 01 02 11)							
3. Citi administratīva rakstura izdevumi (precizēt, norādot budžeta pozīciju)							
Kopā — administratīvie izdevumi, izņemot cilvēkresursu izmaksas un saistītos izdevumus (NAV ietverti pamatsummā)			0,027	0,096	0,046	0,096	0,266

Aprēķins — *citi administratīvie izdevumi, kas nav ietverti pamatsummā*

10 komandējumi uz katru zinātnisko ekspertu grupas sanākumi (2 sanāksmes gadā), katrs par summu 950 EUR, kopā 0,019 miljoni EUR.

Pārgadēja konference no 2011. gada, katra par 0,05 miljoniem EUR.

Komitejas sanāksmes (katra par 27 000 EUR) no 2010. gada, paredzētas katru gadu, lai nodrošinātu informācijas apmaiņu atbilstošu vadlīniju un rekomendāciju pieņemšanā un tādā

³⁰ Precizēt komitejas veidu un grupu, pie kuras tā pieder.

veidā veicinātu piemērošanas saskaņotību dalībvalstīs.

Cilvēkresursu un administratīvo resursu vajadzības sedz no līdzekļiem, kas vadošajam ģenerāldirektorātam piešķirti gada budžeta sadales procedūrā.